Proletari din toate țările, uniți-vă!

Mai sînt 4 zile pînă la deschiderea Congresului U.T.M.

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2221 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 23 iunie 1956

Președintele R.P.F. Iugoslavia Iosip Broz-Tito sosește duminică 24 iunie la București

După cum s-a anunțat, la întoarcerea din Uniunea Sovietică, în drum spre patrie, președintele R.P.F. Iugoslavia Iosip Broz-Tito cu soția, Edvard Kardelj, vicepreședintele Vecei Executive Federative, cu soția, Kocea Popovici, secretarul de stat pentru afacerile externe, cu soția, Mjalko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative, Iakov Blajevici președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croația și alții vor face o vizită oficială de trei zile în Republica Populară Romînă, la invitația Prezidiului Marii Adunări Naționale și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne.

Oaspeții iugoslavi vor sosi la București duminică 24 iunie a.c.

Delegației R.P.F. Iugoslavia, în frunte cu tovarășul I. Broz-Tito, i se vor face primiri oficiale la Iași și București. În cursul vizitei vor avea loc recepții oficiale, depunerea unei coroane pe locul unde va fi ridicat monumentul ostașului romîn căzut în lupta împotriva fascismului. De asemenea oaspeții vor vizita orașul Ploești.

În timpul șederii în R.P.R. a delegației oficiale iugoslave, va avea loc un schimb de păreri cu privire la probleme de interes comun.

(Agerpres)

Specialiști bine pregătiți, devotați cauzei construirii socialismului

Cel de al II-lea Congres al P.M.R. a pus în fața poporului nostru un vast program de luptă și de muncă pentru consolidarea și lărgirea victoriilor obținute pe drumul construcției economice și culturale.

Directivele Congresului al II-lea al P.M.R., prevăd dezvoltarea neîncetată a economiei noastre, a științei și culturii înaintate. Cel care trebuie să înfăptuiască acest program este talentatul și harnicul nostru popor muncitor. Practica a dovedit că — ținînd seama de ritmul în care se dezvoltă în zilele noastre tehnica, știința și cultura — la hărnicia și entuziasmul poporului muncitor trebuie să se adauge pregătirea, priceperea și înalta calificare.

Regimul nostru de democrație populară, încă de la instaurarea sa și-a pus ca una din sarcinile de seamă creșterea unor buni specialiști pentru toate ramurile economiei și culturii noastre în dezvoltare, a unor specialiști ieșiți din rîndurile poporului muncitor și atașați acestuia. Expresia acestei preocupări este însăși marea dezvoltare pe care a luat-o în acești ani de democrație populară învățămîntul superior din țara noastră. Numai cîteva cifre și sînt suficiente pentru a ilustra aceasta: creșterea cu aproape de trei ori a facultăților și studenților față de 1938-39, creșterea numărului de absolvenți cu de două ori și jumătate față de anul 1938, noile cămine și cantine puse la dispoziția studenților, cele 3000 de cadre tinere care au intrat în rîndul corpului didactic etc.

Marea majoritate a studenților la a căror educare și-au adus din plin contribuția cadrele didactice și organizațiile U.T.M., conduse de organizațiile de partid, și-a îndreptat toate eforturile pentru a fi la înălțimea condițiilor create, la înălțimea cerințelor.

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților, apărută în ziarele de ieri, subliniind aceste realizări, scoate totodată în evidență interesul de care se bucură în rîndurile studenților munca de cercetare științifică, eforturile pe care le depun cei mai mulți dintre studenți pentru îndeplinirea datoriei lor principale — temeinica pregătire profesională. În obținerea rezultatelor pozitive, organizațiile U.T.M., îndrumate de organizațiile de partid și-au adus contribuția lor. Ele au dat o atenție mai mare în ultimii ani muncii educative, politico-ideologice în afara procesului de învățămînt, organizînd acțiuni extra-universitare, cum ar fi conferințe, întîlniri cu luptători comuniști din ilegalitate, acțiuni cultural-sportive, etc.

Formarea unei intelectualități noi, înarmată cu cunoștințe temeinice și strîns legată de poporul muncitor impune nu numai o bună pregătire de specialitate ci și o înaltă pregătire politico-ideologică realizată atît în procesul de învățămînt cît și în afara acestuia, în decursul întregii activități educative desfășurate de organizațiile UTM în rîndul studenților.

Hotărîrea arată că „Biroul Politic al C.C. al P.M.R. consideră că deși s-au obținut o serie de rezultate bune, munca politico-educativă în rîndul studenților este rămasă în urmă față de sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului în domeniul creșterii și educării cadrelor necesare economiei și culturii socialiste, în plină dezvoltare".

Acest lucru reiese din faptul că în ultimile sesiuni de examene numărul studenților corigenți și repetenți este destul de mare — aproximativ 30 la sută — printre care și utemiști. Aceștia au devenit nepăsători față de îndatoririle lor pierzîndu-și timpul cu alte preocupări, învățînd superficial și adeseori numai în preajma examenelor.

Printre studenți mai există unii cu atitudini nesănătoase — cu totul străine tineretului nostru. Aceste elemente lipsite de patriotism, caută să întrețină în rîndurile studenților o atmosferă de desconsiderare a realizărilor științei, tehnicii și culturii noastre și din celelalte țări ale lagărului socialist, ploconindu-se în fața a tot ce se petrece în lumea științifică și culturală din țările capitaliste. Totodată, datorită slabei munci politico-educative desfășurată în institutele de învățămînt superior, nu au fost combătute cu destulă vigoare manifestările naționaliste, atitudinile nedemne față de profesori, colegi și colege, lipsa de grijă față de bunurile puse la dispoziție de către stat. Unii studenți nu au fost ajutați să se elibereze de prejudecățile mistice sau manifestă în afara institutelor atitudini imorale, huliganice.

Lipsurile în munca politico-educativă în rîndul studenților se datorează în mare măsură faptului că în munca organizațiilor U.T.M. din institute există formalism. Munca de conținut este înlocuită cu lozinci, ședințe, „prelucrări" care au un caracter șablon, departe de a ataca problemele care frămîntă cel mai mult pe studenți ședințe care — firește — nu-și ating nici pe departe menirea.

Așa cum se arată în Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. „C.C. al U.T.M., precum și unele comitete regionale și orășenești U.T.M. au lăsat munca de îndrumare a organizațiilor U.T.M. studențești mai mult pe seama lucrătorilor din secțiile de studenți din aparatul lor, care în multe cazuri au o experiență insuficientă pentru o asemenea muncă". O lipsă serioasă constă în faptul că nu a fost răspîndită experiența pozitivă obținută de numeroase organizații U.T.M. din învățămîntul superior, în activitatea lor politico-educativă.

Prin analiza făcută și prin măsurile indicate Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. va determina o cotitură în munca politico-educativă în rîndul studenților. Hotărîrea a arătat necesitatea educării studenților „în spiritul dragostei pentru adevărul științific, al pasiunii pentru cucerirea științei, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al devotamentului față de Partidul Muncitoresc Romîn și statul democrat-popular". Sarcina aceasta aparține atît organizațiilor U.T.M. cît și cadrelor didactice.

Pe baza studierii atente a actualelor forme organizatorice din cadrul institutelor de învățămînt superior, Biroul Politic al C.C. al P.M.R. a hotărît organizarea studenților în asociații studențești pe facultăți sau institute. Înființarea acestor asociații, care cuprind toată masa studenților, lichidează paralelismele create prin existența a numeroase organizații obștești, care supraîncărcau activitatea studenților.

Hotărîrea deschide largi perspective în activitatea asociațiilor studențești. Acestea vor fi motorul activității științifice studențești, cultural-artistice și sportive, vor avea rolul să rezolve problemele profesionale, gospodărești, de asistență socială, să vegheze ca îmbunătățirile care s-au adus condițiilor de trai ale studenților, să fie respectate. Asociațiile studențești vor face cunoscute — prin editarea unei reviste lunare — realizările obținute pe aceste tărîmuri. Totodată, asociațiilor studențești le revine — printre altele și sarcina lărgirii relațiilor cu studenții de peste hotare.

E necesar însă să fie aleși în conducerea asociațiilor studențești tineri competenți, cu experiență, buni organizatori care să asigure traducerea în viață a sarcinilor ce revin tineretului studențesc.

Organizațiile de U.T.M. sînt acelea cărora partidul le încredințează sarcina îndrumării activității asociațiilor studențești, asigurînd ca utemiștii să fie în primele rînduri în această muncă. Organizațiile U.T.M. folosind „mijloacele și formele specifice muncii U.T.M. se vor ocupa de activitatea politico-culturală în rîndul utemiștilor și a celorlalți studenți, în vederea mobilizării studenților la învățătură și a educării lor comuniste".

Garanția că aceste sarcini vor prinde viață, ducînd la ridicarea nivelului întregii activități studențești, este asigurarea conducerii și îndrumării de zi cu zi a organizațiilor U.T.M. de către organele și organizațiile de partid. Acestea vor acorda tot sprijinul instruirii secretarilor și birourilor organizațiilor U.T.M. din institutele de învățămînt superior și vor ajuta organizațiile U.T.M în organizarea informărilor politice în rîndul studenților asupra celor mai principale probleme ale politicii interne și externe.

Apariția Hotărîrii a stîrnit bucuria studenților și a cadrelor didactice. Organizațiile U.T.M. trebuie să popularizeze larg în rîndurile studenților prevederile importante ale hotărîrii, mobilizîndu-i în acțiuni cu un conținut educativ și politic, demn de profilul moral al constructorilor socialismului.

„Scînteia tineretului"

Veste din Orașul Stalin

„1956 — bun pentru cereale"

La reviziile de vagoane din cadrul regionalei C.F.R. Stalin a început pregătirea vagoanelor și locomotivelor necesare transportului recoltei din acest an. Chemarea ceferiștilor „Nici un bob de grîu să nu se risipească în timpul transportului" prinde viața. Pînă acum ei au etanșat, oblonit și șablonat aproape 400 din cele 1000 de vagoane planificate. Ceferiștii din revizia Timiș-Triaj au aplicat inscripția „1956 — bun pentru cereale" pe 71 de vagoane iar cei de la revizia de vagoane din Sibiu pe 80 de vagoane.

În curînd va intra în funcțiune fabrica de azbociment de la Bicaz

Peste puțin timp va intra în funcțiune fabrica de azbociment din Bicaz. În secțiile de fabricație au fost montate mașinile și utilajele și se execută ultimele lucrări de revizie la utilajele și instalațiile electrice.

Pînă acum s-a făcut rodajul utilajului de la linia de plăci de azbociment ondulate, precum și la cea mai mare parte din agregatele de la linia tehnologică de tuburi. În prezent se află în probe conductele de transport pneumatic al cimentului, conductele de apă, aer, aburi și vid. În vederea începerii producției de plăci ondulate de azbociment au și sosit din Uniunea Sovietică 100 vagoane de azbest.

În cadrul întreprinderii au fost pregătiți 29 de tineri care vor lucra la mașinile fabricii, iar în prezent urmează cursurile de pregătire alți 60 de muncitori.

Săptămîna prieteniei dintre elevii romîni și sovietici

Între 24 iunie și 1 iulie se va desfășura în întreaga țară „Săptămîna prieteniei dintre elevii romîni și sovietici", organizată de Consiliul General A.R.L.U.S. în colaborare cu U.T.M. și Sindicatul lucrătorilor din învățămînt.

În această săptămînă vor avea loc reuniuni, festivaluri, zile de odihnă în colectiv și alte manifestări asemănătoare. Vor fi ținute conferințe despre viața și munca școlarilor sovietici. În București, la Casa prieteniei romîno-sovietice, se va organiza în ziua de 23 iunie o reuniune a elevilor fruntași din școlile medii din Capitală, iar la 24 iunie va avea loc o întîlnire festivă a pionierilor. La 30 iunie se va organiza un festival al tineretului școlar, închinat școlii la care au învățat Zoia și Șura Kosmodemianskaia, la care își vor da concursul cele mai bune echipe culturale din școli. Acest program va fi imprimat pe bandă de magnetofon și trimis elevilor școlii din Moscova.

Cu prilejul deschiderii săptămînii va fi inaugurată expoziția „Viața fericită a copiilor sovietici".

Va fi organizat de asemenea un larg schimb de scrisori și mesaje între elevii din școlile din țara noastră și din U.R.S.S.

(Agerpres)

În cinstea Congresului UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Fapte vii din munca tinerilor de la „Industria sîrmei"

BRIGADA CELOR CINCI

E ora 15. Muncitorii schimbului întîi se îndreaptă spre vestiare. Unii mai zăbovesc, cei mai mulți însă se grăbesc să plece spre casă. În biroul fabricii de electrozi s-au adunat cinci tineri. Sînt membrii brigăzii de tineret condusă de Paul Bare.

— După cum știți băieți, mîine avem adunare generală — începu Paul. M-am gîndit că n-ar fi rău să vedem împreună ce putem face în cinstea Congresului nostru. Angajamentul brigăzii îl vom spune mîine în adunare.

Tinerii au aprobat propunerea lui Paul. Rînd pe rînd ei și-au spus cuvîntul. Din discuțiile lor a reieșit angajamentul comun al brigăzii: 10 tone electrozi peste plan.

Graficul brigăzii arată că pînă la 1 iunie băieții au realizat 19 tone electrozi peste plan. Deci cu 9 tone peste angajamentul luat. Și ziua Congresului n-a venit încă...

PATRU BRIGAZI, UN SINGUR ANGAJAMENT

Maria Kiss, Leontina Florea, Ion Călușe și Ion Bozdoc răspund de cîte o brigadă de tineret din cadrul fabricii de cablu. Pentru a întîmpina Congresul așa cum se cuvine, cele patru brigăzi au hotărît să-și ia un angajament comun. Utemiștii nu și-au îndeplinit întocmai angajamentul luat. În loc să dea 40 km. de cablu, ei au realizat peste 1.000 km. Poate să-i certe cineva pentru asta?

IN PRIMA DUMINICA A LUNII IUNIE

În secția laminorul vechi muncesc vreo 70 de tineri, majoritatea utemiști. În adunarea în care s-a dezbătut proiectul Statutului modificat al U.T.M., unul din ei a făcut o propunere interesantă. Era vorba de organizarea în timpul liber a unei acțiuni de muncă voluntară. Au hotărît s-o facă chiar în prima duminică a lunii iunie.

În ziua stabilită, tinerii laminoriști au venit ca de obicei la lucru. N-a lipsit nici unul. Cu fiecare a avut grijă să stea din vreme de vorbă Valeriu Cioca, secretarul organizației U.T.M. Și apoi nici nu era nevoie de prea multă muncă de lămurire. Dar fiecare dorea să contribuie la îndeplinirea angajamentului luat. Rezultatele obținute sînt frumoase: peste 25 tone sîrmă laminată prin muncă voluntară. Și asemenea acțiuni vor mai avea loc.

În vizită

Olpretenii sînt oameni cumpătați. Cînd își pun în gînd să facă un lucru bun nu se lasă pînă nu-l dau gata. S-au făcut în satele din împrejurimi întovărășiri agricole, s-au dumirit și ei de avantajele pe care le aduce această formă de muncă și au făcut întovărășire.

— Ce-ar fi măi oameni buni — au spus cîțiva dintre țăranii întovărășiți — dacă am face din întovărășirea noastră o gospodărie colectivă cum au cei din Tioc, din Cițcău?

Alții, care nu prea știu ce-i colectiva au zis:

— Să nu ne grăbim. Ne-o veni și nouă vremea. Deocamdată să vedem cum ieșim cu munca.

Așa discută și țăranii din Olpret cînd se întîlnesc la cîmp, la cămin. Din cînd în cînd se amestecă în discuții și tinerii.

Ca să cunoască tinerii ce-i o gospodărie colectivă, nu numai din cărți, din ziare, organizația U.T.M. din sat a hotărît ca pe lîngă alte acțiuni pe care le întreprind în cinstea Congresului U.T.M., să viziteze o gospodărie colectivă.

— Unde, unde să mergem? — se întrebau între ei utemiștii.

— La Cițcău. Cițcăoanii au o gospodărie bună, așa se aude.

— Bine, la Cițcău mergem.

★

E duminică. Soarele arde dogoritor. La sediul gospodăriei colective din Cițcău colectiviștii care au aflat între timp că le vin în vizită tinerii din Olpret, stau în așteptarea lor. Unii joacă șah la colțul roșu, alții ascultă „Ora Armatei" la aparatul de radio. Un zgomot de motor îi făcu să tresară.

— Vin! spuse cineva. Pe poarta gospodăriei intră o mașină. Șoferul frînă și mașina se opri.

Oaspeții coborîră. Gazdele le strînseră mîinile urîndu-le bun venit în mijlocul lor. Tinerii au început să discute între ei despre cum merge munca în gospodărie, ce cîntece se cîntă pe la unii și pe la alții. Apoi au început să viziteze gospodăria. Au intrat prin birouri, la colțul roșu unde sînt șahurile, șubacul, materialul sportiv, radioul. Au examinat graficele care oglindesc dezvoltarea gospodăriei în cei cinci ani de la înființare. În fața graficului unde se trec de obicei zilele-muncă ale colectiviștilor tineri din Olpret au stat mai mult. Președintele gospodăriei le-a vorbit despre felul cum este organizată munca în gospodărie

— Tinerii sînt mîndria noastră. Echipele utemiștilor Pop Iuliana. Mureșan Petru sînt printre cele mai bune echipe. Au frecvență bună la lucru. Cu ajutorul lor am prășit la timp culturile. Prașila a doua am terminat-o deja.

Careva dintre oaspeți observă că graficul e făcut din două bucăți.

Președintele explică:

— Vedeți voi partea asta de grafic nouă. Toate numele scrise aici sînt numele membrilor noi ai gospodăriei noastre, intrați în primăvară. Sînt 33 de familii la număr. Printre ei e și Mureșan Petre de care v-am spus. Și acum să mergem în gospodărie.

Oaspeții și-au continuat vizita prin livada cu pomi, pe la grajdul cel nou, pe la gaterul cu care gospodăria își face singură scîndurile de care are nevoie, la cei peste 200 stupi de albine.

Trecînd prin livada cu pomi, oaspeții însoțiți de tinerii colectiviști au ieșit în cîmp. Au admirat lanurile frumoase de grîu, sfecla de zahăr prășită proaspăt de fetele din echipa a șaptea a lui Pop Iuliana.

Aproape pe neobservate tinerii, vorbind despre una și alta, au mers și în sat. Oaspeții au fost invitați de surorile Ana și Maria Streang să le viziteze casa lor nouă, construită recent de ele și mama lor și bineînțeles și zestrea fetelor: mobilă, lucrurile care împodobesc casa și altele. Într-un tîrziu vizitatorii s-au întors în curtea gospodăriei.

— Zău tovarășe președinte — spuse unul dintre ei — n-am crezut că sînteți chiar așa de bogați!

— Știi, tovarăși — spuse Maria Haraguș, secretara organizației de bază U.T.M. — în curînd vom fi gospodărie milionară.

— Ce-i aia? întrebă nedumerit un tînăr.

— Asta înseamnă că averea noastră, a gospodăriei, e de un milion de lei adică: vitele, construcțiile, mașinile.

— Și fete acătării aveți, tovarășe Haraguș?

— Nu zic ba, dar și harnice, completă Haraguș. Să nu jinduiți după ele că noi nu dăm fetele din gospodărie.

— Cum așa? — spuseră cîțiva băieți. Rămîn fete bătrîne?

Ceilalți începură să rîdă.

— Rîdeți voi — zise secretara U.T.M. — dar în ultimii ani de la noi din gospodărie n-a plecat nici o fată. Toate care s-au măritat — cinci sînt — au adus ele băieți din afara gospodăriei, din sat și din satele vecine.

Le-am făcut nunta cum n-au visat ele niciodată.

Tîrziu, oaspeții au părăsit gospodăria.

— Să mai veniți pe la noi — le-au spus la plecare colectiviștii.

— Lasă, o să facem și la noi gospodărie — au răspuns cei din Olpret. Atunci să veniți și voi la noi.

O îmbunătățire esențială

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndurile studenților, a fost întîmpinată cu viu interes și de studenții Institutului politehnic.

Aș vrea să mă opresc asupra unei îmbunătățiri esențiale pe care hotărîrea o aduce muncii studenților: crearea asociațiilor studențești. În institutul nostru s-a observat că, datorită existenței unui număr mare de organizații obștești în care erau încadrați studenții, munca educativă suferea foarte mult. De pildă, în luna martie a acestui an un student utemist trebuia să participe la circa cinci ședințe, fiecare durînd, în medie, peste două ore. Dau doar un singur exemplu: studentul Haiduc Alexandru, membru în comitetul U.T.M. al Facultății de mecanică, trebuia să participe pe lîngă ședințele inerente muncii sale la ședințele consiliului A.S.S. în care era membru, la ședințele cercului de aviație A.V.S.A.P., la cele sindicale și A.R.L.U.S. precum și la toate acțiunile care, în mod firesc, urmau acestor ședințe. Trebuie spus că, de multe ori, aceste ședințe și acțiuni se repetau la infinit, pentru ca fiecare comitet și birou să-și poată justifica existența. Asociațiile studențești elimină acest neajuns asigurînd fiecărui student posibilitatea să-și petreacă timpul în modul cel mai folositor.

De la începutul activității lor, aceste asociații trebuie să depășească însă pericolul limitării la o activitate administrativă. Organizarea unor acțiuni plăcute tineretului, ca schimburile de experiență profesionale pe specialități, excursii la munte sau la mare, tabere studențești, cît mai multe reuniuni cu programe educative, turnee ale echipelor artistice, spectacole de amatori, acțiuni sportive vor ridica prestigiul lor în fața studenților. De altfel, îndrumarea în acest sens va constitui o preocupare principală pentru organizația U.T.M din Institutul politehnic. Noi vom sprijini, prin utemiștii noștri fruntași, cu prestigiu, în rîndurile studenților, toate acțiunile noi, interesante și folositoare.

Sîntem convinși că traducerea în viață a Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. va contribui hotărîtor la formarea unor cadre capabile, necesare economiei noastre naționale.

ȘTEFAN BIRLEA
secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. din Institutul politehnic

Bucurii studențești

PE CULOARELE Facultății de științe juridice, ca de altfel și în celelalte facultăți ale Universității „C. I. Parhon" din Capitală, atmosfera de așteptări, nădejdi și temeri, caracteristică zilelor de examene, s-a mai stins. Ecourile discuțiilor pe marginea acestui prilej sărbătoresc, care marchează trecerea în revistă a muncii de-a lungul unui an școlar sînt tot mai potolite, mai estompate. Mulți dintre studenți, terminînd examenele, se află de-acum în practică.

Cu toate acestea, ieri dimineață nu puține erau grupurile de studenți care „înscriseseră" la ordinea zilei un eveniment deosebit de important care a intrat de îndată în centrul preocupărilor lor. Pe fețele lor oricine putea descifra cu ușurință bucuria adusă de vestea apariției Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților.

Fiecare a reacționat în felul său propriu, potrivit nevoilor și preocupărilor sale. Tocmai de aceea discuțiile spontane, tinerești, pline de entuziasm, sînt firești.

— Crearea Asociațiilor Studențești pe facultăți și institute va da un puternic avînt muncii de cercetare științifică, spune studentul fruntaș Culicovschi Gheorghe, din anul IV. Ele vor putea de asemenea să realizeze mai bine controlul obștesc la cămine și cantine, trimiterea la odihnă, controlul și asistența medicală, viața noastră cultural-sportivă.

— Ceea ce mă bucură mult este faptul că actualul sistem de acordare a burselor va fi simțitor îmbunătățit, intervine studentul Toma Victor. Dintr-un calcul sumar putem constata că bursa va crește în medie cu 100 lei; în felul acesta, cei ce vor obține burse de merit vor primi pînă la 400 lei lunar. Ce stimulent mai puternic poate fi pentru pregătirea noastră profesională?

— În ce mă privește, își spune părerea și studentul Arcaș Ion de la Facultatea de ziaristică, socot binevenită hotărîrea de a se purta munca culturală în cadrul casei culturale studențești.

Acestor gînduri nu le este necesar — desigur — nici un alt comentariu.

Studentul comunist Ganciu Dumitru, a adus colegilor săi de la căminul „23 August" încă în zorii dimineții de 22 iunie ziarul care publica Hotărîrea. Împreună cu colegii săi Ion Tomescu, Aurel Jemneală și alții a citit documentul.

— Voi răspunde grijii partidului și guvernului învățînd astfel încît în viitorii ani să mă număr — ca și pînă acum — printre integraliști, a spus studentul Matei Gheorghe.

★

...Anul școlar universitar e pe sfîrșite. În bilanțul sesiunii de examene figurează multe și frumoase rezultate, dovadă a luptei ce se dă în facultăți și institute pentru ridicarea nivelului științific, practic și metodic, al procesului de învățămînt. Satisfacțiile obținute de studenți în însușirea cunoștințelor predate sînt întregite acum de Hotărîrea partidului, care manifestă grijă părintească în vederea asigurării cadrelor necesare dezvoltării economiei și culturii patriei noastre.

Corespondent
EMILIAN GEORGESCU

Turneul Teatrului Academic de Artă din Moscova

Publicul bucureștean încearcă emoție și bucurie la gîndul că peste cîteva zile, pe scena Teatrului de Operă și Balet a R.P.R., va putea urmări capodopere ale literaturii clasice ruse și sovietice în interpretarea unora dintre cei mai mari actori ai lumii. Pentru fiecare iubitor de artă, turneul Teatrului Academic de Artă (M.H.A.T.) este socotit drept o sărbătoare. Adevărat. De puține ori în viață ai prilej să urmărești creațiile unor atît de remarcabili maeștri ai scenei, realizările unor regizori cu un mare renume mondial.

Teatrul Academic de Artă (M.H.A.T.) își începe seria de spectacole în ziua de 26 iunie cu piesa dramaturgului sovietic N. Pogodin „Orologiul Kremlinului". Apoi se vor prezenta piesele „Trei surori" de Cehov, „Roadele învățăturii" și fragmente din „Ana Karenina" de Lev Tolstoi și „Suflete moarte" de Gogol.

Fotografia noastră surprinde un moment din spectacolul „Roadele învățăturii" în direcția de scenă a artistului poporului al U.R.S.S. M. N. Kedrov.

Tineretul satelor întîmpină Congresul U. T. M.

Bătrînul Vişan Păun are mai bine de 70 de ani. Nici o rudă, nici un copil nu are. De lucrat nu mai poate lucra. Cînd merge prin sat se foloseşte de toiag.

Poate că pămîntul (o jumătate de hectar) ar fi trebuit să-l dea, pentru a fi muncit, vreunui cetăţean din sat.

Dar într-o adunare a organizaţiei de bază U.T.M., noi cei 11 tineri din întovărăşirea comunei Drăgăneşti am hotărît să-l ajutăm pe bătrîn.

— Bine, dar cu muncile noastre la întovărăşire ce vom face? întrebase atunci Ion Păun.

— Nici o grijă! Vom face acest lucru în timpul nostru liber, duminica. Aşa au făcut şi tinerii de la Armăşeşti, i-a răspuns Vasile Cazacu.

— Şi dacă întîrziem lucrările?

— Ba nu le vom întîrzia de loc. Nu-i aşa, tovarăşe? mai adăugase Victor Enache.

— Se înţelege!...

...Au trecut cîteva zile.

Tinerii au ieşit la cîmp pe lotul bătrînului şi au început aratul şi însămînţatul porumbului.

Şi pentru ca rodul să fie şi mai îmbelşugat, însămînţatul l-am făcut în culturi asociate în pătrat.

Un om din sat a luat de braţ pe bătrîn şi l-a condus spre ogorul său.

— Ce să fac omule acolo? Ce să fac Constantine? a spus el. Nu mă mai ajută puterile să-mi lucrez pămîntul. Mă apasă bătrîneţea. El, altfel era cînd eram tînăr...

— De ce te plîngi moşule? De ce te plîngi? Azi ai 11 oameni la cîmp şi tot te plîngi?

— De unde ai mai scornit-o şi pe asta, Constantine?

— Eu n-am scornit nimic. Utemiştii de la întovărăşire îţi ară şi îţi însămînţează ogorul. Au luat şi sămînţă cu ei.

Cînd se apropiară de capătul locului, bătrînul îşi duse mîna streaşină la ochi. Era gata, gata, să-i dea lacrimile. De emoţie i s-au muiat picioarele. Se aşeză jos, pe un petec de iarbă şi-şi răsuci o ţigară.

— Vezi dumneata Constantine — a rostit el într-un tîrziu — cuvîntul ăsta „utemişti" nu-l înţeleg eu prea bine. Dar înseamnă că ei sînt băieţi buni. Nişte copii crescuţi de partid, care ştiu să facă lucruri bune.

Despre ce a povestit secretarul

— Ai înţeles bine, moş Vişane. Aştia sînt utemiştii.

Cînd tinerii s-au întors din nou la capul locului — unde se aflau cei doi — Ion Dinu l-a întrebat pe bătrîn:

— Ce zici moş Păune, bine ţi-am lucrat ogorul?

— Vă mulţumesc, dragii mei. Vă mulţumesc din tot sufletul!

...Aşa s-a întîmplat în primăvară, vorbi secretarul organizaţiei U.T.M. de la întovărăşirea din Drăgăneşti. De curînd am făcut şi praşila întîia pe ogorul bătrînului. Atîta am avut de spus în legătură cu aplicarea iniţiativei tinerilor de la Armăşeşti...

Au trecut mai multe zile de atunci. Cele povestite de secretarul organizaţiei de bază U.T.M. de la întovărăşirea din Drăgăneşti, raionul Cricov, la ziua secretarilor, au prins mlez şi în celelalte organizaţii U.T.M.

E de mirare că Elena Grosu, secretara organizaţiei U.T.M. din comuna Dumbrava, s-a consfătuit cu tinerii pentru a ajuta pe bătrîni? Nu!

Bătrînul Ştefan Chifor şi-a pierdut de ani de zile vederea. După ploi, pe cei 60 de ari de pămînt însămînţaţi cu porumb ar fi năpădit poate buruienile. El nu i-a putut vedea pe tineri făcîndu-i la porumb praşila întîia. Dar i-a simţit, i-a auzit, i-a strîns la piept pe fiecare în semn de mulţumire.

Aceiaşi tineri, printre care se găsesc şi Ana Apostol, Elena Voicu, Vasile Fulgeanu şi alţii, au plivit grîul bătrînului Ion M. Ion şi i-au prăşit porumbul.

Aceste lucrări nu cer cine ştie ce efort. Dar cîtă bucurie nu produc ele în sufletul bătrînilor care nu au nici fraţi, nici copii şi nici alte rude mai apropiate care să-i ajute?

Cifre şi fapte

● In ziua record organizată la G.A.S. Buziaş, regiunea Timişoara, nici un tînăr mecanizator n-a fost sub normă. Cele mai mari depăşiri au fost realizate de Mihai Keller (181%), Ludovic Greschner (175%), Iosif Moisescu (150%), Pavel Gajinski (150%), Sabin Chira (136%), Gheorghe Coandă, Andrei Livas şi alţii.

(de la Dumitru Cuş, corespondent).

● Mobilizaţi de organizaţia de bază U.T.M., utemiştii şi tinerii din Vîrgreşti, raionul Cislău, au muncit voluntar la prăşitul porumbului din lotul zootehnic. Ei s-au angajat să mai întreprindă acţiuni pentru amenajarea unui teren de volei şi curăţirea şanţurilor din cuprinsul comunei.

(de la Ioan Nica, corespondent).

● Utemiştii Gui Gheorghe, Petru Cătănaş, Zenov Popan şi Maria Miţiu din gospodăria de stat Hida, raionul Jibou, sînt fruntaşi la prăşitul porumbului şi la recoltatul fînului natural şi al trifoiului.

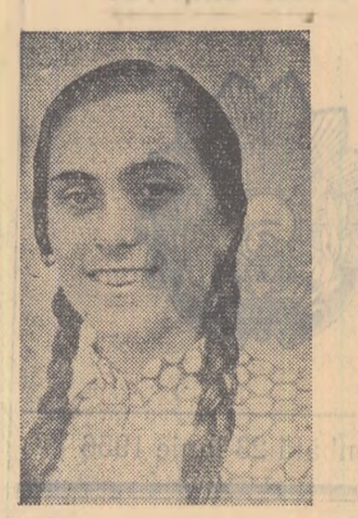
(de la Vasile Pop şi Sofronie Lingurar corespondenţi)

● Impărţiţi în două echipe, utemiştii din comuna Brăneşti, raionul Filiaşi, au muncit 78 ore la prăşitul porumbului din lotul sfatului popular. Alţi utemişti au strîns lucerna de pe o jumătate de hectar din lotul zootehnic.

(de la Gh. Baraş, corespondent.)

Utemistul MARIAN DINESCU este inginer şef mecanic la G.A.S.-Dîlga, raionul Lehliu. Dacă în primăvara acestui an planul de producţie al acestei gospodării a fost realizat la timp şi depăşit cu peste 1.000 de hantri, fără defecţiuni serioase la tractoare, iar preţul de cost a scăzut cu 8,40 lei pe hantru, aceasta i se datoreşte şi tînărului inginer.

Tînăra IOANA PANTEA n-a împlinit încă 19 ani. Cu toate acestea mulţi tineri ţărani muncitori din comuna Asan-Aga, raionul Drăgăneşti, o respectă mult. Nici un agitator n-a reuşit să lămurească familia Ioanei să se înscrie în întovărăşire. Dar Ioana i-a lămurit. Acum ea este unul dintre cei mai harnici întovărăşiţi.

Numele lui NICOLAE MIU, şeful brigăzii a V-a de tractoare de la S.M.T. Griviţa, raionul Slobozia, a devenit cunoscut şi dincolo de hotarele acestui raion.

El a sprijinit pe fiecare tractorist din brigadă să-şi realizeze planul pe tractor. In campania de primăvară fiecare mecanizator din brigada sa a realizat 2-3 planuri.

Utemistul NICOLAE EFTIME, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din comuna Pîrliţa, raionul Brăneşti, este fruntaş în munca de întreţinere a culturilor. Prin exemplul său el a reuşit să antreneze şi pe ceilalţi utemişti şi tineri din comună să muncească în aşa fel ca satul lor să fie fruntaş la întreţinerea culturilor.

FLOREA PIŢICHE — colectivist din comuna Gighera, raionul Gura-Jiului, prin munca politică pe care o desfăşoară în mijlocul ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală, a atras în gospodărie pe utemistul Gh. Diaconu, pe Călin Virgil şi Marin D. Piţiche.

Brigadierul PETRE M. PANDURU, care lucrează acum pe unul din şantierele tineretului, a fost pînă acum cîtăva vreme ţăran întovărăşit în comuna Ţuglui, raionul Segarcea. La chemarea C.C. al U.T.M., împreună cu alţi 10 tineri din sat, a plecat să muncească pe şantier.

În pragul recoltării

Tinerii mecanizatori de la S.M.T. Podoleni, raionul Buhuşi, au organizat temeinic pregătirile pentru recoltare. Cele 51 de tractoare au fost împărţite pe patru sectoare de lucru, în cadrul cărora fiecare brigadă şi-a reparat tractoarele ce-i aparţineau. Sectorul I, condus de Ion Stamatin, a reuşit să termine primul reparaţiile tractoarelor, cîştigînd astfel întrecerea dintre sectoare. Şi la reparatul celorlalte maşini s-a lucrat bine. Dintre cele 8 echipe care au muncit la batoze, echipa condusă de mecanicul Dima Orişcov a reuşit să repare opt batoze în loc de şase cîte avea planificate. Rezultatele avîntului cu care s-a muncit nu au întîrziat să-şi spună cuvîntul. Incă de la 16 iunie, cu 10 zile înainte de termenul planificat, S.M.T. Podoleni a terminat complect reparaţiile. Pentru campania de vară tinerii mecanizatori au pregătit un cuplaj de două secerători legători şi un atelier mobil de reparaţii, instalat pe un autocamion.

Printre muncitorii cei mai activi au fost în această perioadă utemiştii Ion Orşevschi şi Alexandru Rusu. Postul utemist de control, condus de inginerul utemist Ion Moroşanu, a organizat săptămînal raiduri, a criticat deficienţele din timpul reparaţiilor, ajutînd prin aceasta la bunul mers al muncii.

Pe un lot al tineretului

Prima victorie

Aceasta s-a întîmplat într-o zi de marţi, la 22 mai. Se întunecase de-a binelea. Ghiţă Ispas era acasă cînd i s-a adus ziarul. A citit, apoi a fugit repede la gospodărie. Era supărat foc.

— De ce nu se aduc ziarele la timp? Cine se ocupă cu difuzarea presei? Să fie tras la răspundere!

— Stai, măi omule, ce s-a întîmplat? — au încercat să-l potolească tovarăşii.

— Ce să se întîmple, am pierdut două zile!

Apoi s-a dus să-l caute pe maistrul de cîmp Dumitru Dediu. Nu că acesta s-ar fi ocupat de difuzarea presei, dar...

Utemistul Dumitru Dediu a ascultat cu interes ceea ce îi spunea secretarul organizaţiei de bază U.T.M., tovarăşul Ghiţă Ispas.

— Tovarăşe Dediu, eşti specialist, ai urmat doar şcoala de maiştri agricoli. Avem nevoie de tine. Ei, ce părere ai: se poate sau nu se poate?

Dumitru Dediu mai luă o dată ziarul din mîna secretarului. „Lotul tineretului" — citi el — sună frumos...

— Nu-i vorba că sună frumos, dar este o treabă foarte bună. Bravo tinerilor de la G.A.S. Cilibia!

Au stat noaptea pînă tîrziu de vorbă Faptul că organizaţia U.T.M. din secţia de centru a G.A.S. Cilibia a luat în patronaj 34 hectare porumb, era o iniţiativă care putea fi extinsă şi aici, la G.A.S. Măicăneşti.

— Se poate şi la noi acest lucru. Şi iată cum...

A doua zi dimineaţă Ghiţă Ispas a vorbit cu tovarăşul Vasile Tudose, şeful secţiei Stupina, apoi cu Nicolae Comarnischi, şeful secţiei de la Salcia Nouă. Amîndoi au fost de acord cu propunerea secretarului organizaţiei U.T.M. Intreaga conducere a gospodăriei agricole de stat „1 Mai" din Măicăneşti, raionul Lieşti, a dat secretarului un răspuns favorabil. In aceeaşi zi, a avut loc adunarea generală U.T.M. la care au participat utemiştii din brigăzile de tractorişti, tineri din sectorul agricol, mecanic şi administrativ. Aci s-a citit articolul apărut în „Scînteia tineretului". Tinerii au primit cu bucurie şi entuziasm propunerea făcută de secretarul organizaţiei ca 58 hectare de porumb — 23 hectare la secţia Stupina şi 35 hectare la secţia Salcia Nouă — să fie luate în patronaj de către utemiştii din gospodărie.

A fost făcut apoi un plan de acţiune. La propunerea secretarului oraganizaţiei de bază U.T.M., conducerea gospodăriei a căzut de acord să se facă prăşitul mecanic al porumbului. Pînă acum, în gospodărie acest lucru nu a fost făcut. Aşadar, prima praşilă a fost executată mecanic. Tractoriştii care lucrau pe tractoarele MTZ au fost învăţaţi să lucreze cu atenţie, astfel ca să nu taie nici un fir de porumb. Prăşitul mecanic a fost încredinţat tractoriştilor fruntaşi pe gospodărie. Postul utemist de control urmărea calitatea lucrărilor. Utemista Maria Guzu, şefă de echipă, a venit în prima zi de la începutul prăşitului mecanic să-i spună secretarului:

— Aşa nu se poate lucra. Avem nevoie de sape bine ascuţite.

La rîndul său, secretarul s-a dus la magazioner. Apoi sapele cu care se prăşea pe rînduri, în urma MTZ-urilor, au fost bine ascuţite. Intreaga muncă a tineretului a fost o muncă de calitate. Dincolo, pe tarlaua de la Salcia Nouă, a fost mai greu. Acolo i s-a dat tineretului porumbul cel mai prost, atacat de gîndaci. Dar băieţii nu s-au lăsat. Au curăţat tarlaua bine, au prăşit şi acolo mecanic şi acum porumbul este tot atît de frumos ca şi în alte tarlale.

Praşila I-a s-a terminat la secţia Stupina în 5 zile, iar la secţia Salcia Nouă în 8 zile. Maistrul de cîmp Dumitru Dediu, de la secţia Stupina, şi-a dovedit măiestria. Acum porumbul de la Stupina — unul din cele două loturi ale tineretului din cadrul gospodăriei — este cel mai frumos porumb din întregul raion. Zilele acestea a început praşila a II-a. Conducerea vroia să dea tineretului pentru prăşit un tractor K.D. 35. Secretarul U.T.M. s-a împotrivit: „Porumbul este de acum mare pînă la genunchi. Avem nevoie de un tractor MTZ. Acesta este mai înalt".

Aşa s-a şi făcut. S-a dat tineretului un tractor MTZ. Mai trebuie amintit un lucru de seamă. Porumbul de pe tarlaua de la Stupina era destinat la început pentru însilozare. Grija tineretului pentru tarlaua de porumb i-a schimbat acum înfăţişarea. Este un porumb de toată frumuseţea. Conducerea gospodăriei a hotărît ca cele 23 de hectare de porumb de la secţia Stupina să aibă altă destinaţie — să fie porumb pentru sămînţă. Aceasta este o mare victorie a utemiştilor de la G.A.S. Măicăneşti. Prima, dar nu ultima. La lotul tineretului vin sute de tineri din comuna Măicăneşti şi din satele din împrejurimi să vadă cum lucrează tinerii din gospodăria de stat.

HOTĂRÎRI NOI

Tînăra ţărancă muncitoare Aurica Proca din comuna Lespezi, raionul Paşcani, este o mare „meşteră" în agricultură. In fiecare an, toamna, Aurica Proca scotea o recoltă de se minuna tot satul: Peste 2.000 Kg. porumb boabe la hectar, peste 2.457 Kg. grîu la hectar etc. Învăţînd cu perseverenţă la cercul agrotehnic de pe lîngă căminul cultural şi aplicînd cele învăţate în practică, tînăra Aurica Proca îşi asigură recoltă bogată, aşa cum scrie la carte.

Despre felul cum munceşte ea pămîntul şi despre recoltele bogate ce le obţine în fiecare toamnă au auzit nu numai ţăranii muncitori din Lespezi ci şi cei din comunele învecinate ale raionului. Despre aceasta a auzit şi tînărul ţăran muncitor Ioan Bunceanu din satul Bîdiliţa, comuna Crizeşti, care a terminat nu de mult stagiul militar. Tînărul Ioan Bunceanu din Bîdiliţa, văzînd-o pe Aurica înscrisă în fiecare campanie agricolă pe panoul fruntaşilor din faţa sfatului popular a căutat să afle cine-i şi s-o cunoască. Şi a întîlnit-o chiar la ea acasă. De la prima vedere ei s-au împrietenit de parcă s-ar fi cunoscut de cînd lumea. De altfel şi Aurica auzise despre hărnicia lui Ioan Bunceanu din Bîdiliţa Crizeştilor, dorea şi ea să-l cunoască. S-au întîlnit şi s-au sfătuit.

A trecut un timp de atunci. Prin luna aprilie, în Lespezi se zvonea că se mărită Aurica Proca, „meştera" recoltelor. Tinerii se întrebau: „cine o fi acela care o ia, de unde o fi?" Şi au aflat: a venit Ioan Bunceanu din Bîdiliţa, cu părinţii săi, la împeţit. Nu mult după aceasta, ei au şi logodit, iar în luna lui mai s-a făcut o nuntă ca în poveşti. La nuntă veni lume multă din satul lui Ioan.

Zestre aşa mare nu are Aurica. Şi nici nu-i trebuie. Zestrea ei sînt mîinile şi priceperea şi cele două hectare de pămînt.

Acum, după nuntă, aceşti doi tineri, Aurica şi Ioan Bunceanu, au şi apărut pe panoul fruntaşilor la întreţinerea culturilor. Muncesc cu avînt pentru ca în toamnă numele lor să se audă pe întregul raion Paşcani. De asemenea, nu de mult au hotărît să facă cerere pentru a intra în întovărăşirea agricolă.

O socoteală greşită

Geamurile căminului cultural din comuna Pietroşani, raionul Zimnicea, au fost luminate pînă tîrziu în seara aceea. Utemiştii şi mulţi alţi tineri din sat au venit la adunarea generală deschisă, curioşi să afle ce noutăţi le aduce tov. Matei Panduru, activist al comitetului raional UTM. Acesta le-a citit din ziar Apelul C.C. al UTM care cheamă tineretul să participe la muncă pe şantierele tineretului, apoi le-a povestit despre frumuseţea muncii pe şantier.

Cei din sală îl ascultau cu atenţie. Unii activişti au obiceiul să promită „marea cu sarea" tinerilor cînd îi îndeamnă să plece pe şantiere. Panduru n-a făcut aşa. El le-a spus că munca pe şantier nu-i tocmai uşoară şi că cine-i hotărît să facă treabă — să meargă, iar cine nu — să se lase păgubaş.

— Voi ce aveţi de spus? i-a întrebat Panduru în cele din urmă.

Pentru un moment în sală s-a lăsat o linişte adîncă. Apoi tinerii au început să şuşotească între ei. După un timp s-au ridicat cîteva mîini, semn că flăcăii au ceva de spus.

— Vreau să ştiu dacă pot pleca mai mulţi dintr-un sat pe acelaşi şantier?

— Cei care vor, pot învăţa o meserie?

— Se plăteşte munca pe şantier?

— Toţi brigadierii primesc uniformă?

După ce Panduru a răspuns la întrebările lor, flăcăii au căzut pe gînduri. Şi poate tăcerea ar mai fi durat mult timp, dacă un flăcău care stătea în primele rînduri nu ar fi început să vorbească.

— Eu m-am hotărît. Plec pe şantier — a spus utemistul Tănase P. Stan.

— Dacă pleacă Tănase merg şi eu. Scrieţi-mă pe listă: Călin Stan mă cheamă. Sînt utemist.

— Şi eu plec, dar întîi să mă sfătuiesc cu ai mei — i-a asigurat Gheorghe Zamfir.

— Păi credeţi că eu mă las? Chiar de s-o împotrivi tata nu pot altfel. Trebuie să plec — le explică celor prezenţi Marin Alcea.

Pe lista celor înscrişi se adăugau mereu noi nume.

Şedinţa a luat sfîrşit. Cei care au hotărît să plece s-au adunat în grupuri şi au început să facă planuri:

— Trebuie să facem o brigadă noi ăştia din Pietroşani, şi să le arătăm ce sîntem în stare — zicea Tănase. Celorlalţi bineînţeles că le-a plăcut planul lui Tănase.

— Ce-or să se mai uite fetele după noi cînd vom fi constructori, îmbrăcaţi în uniforme, se fudulea Călin.

Se făcuse tîrziu în seara aceea. Viitorii brigadieri nu s-au mai dus să se întîlnească cu fetele, care, desigur, îi aşteptau neliniştite pe la porţi. A doua zi, însă, au mers. Au discutat îndelung de ale lor şi bineînţeles că n-au uitat să le spună că „pleacă pe şantierul tineretului, să construiască socialismul".

A doua zi un grup numeros de tineri ţărani muncitori din Pietroşani au părăsit satul cîntînd. Cei de la raion au rămas cam încurcaţi cînd au văzut că în loc de 10 tineri, cîţi trebuiau să vină din Pietroşani, au venit 34. Făcuseră o socoteală greşită. S-a lămurit însă totul repede. Primul secretar a dat un telefon la gară şi a comandat încă 24 de foi de drum cu destinaţia Buftea.

Printre rîndurile drepte

Inceputul povestirii pe care o veţi afla acum, adevărată tot aşa cum adevărate sînt realizările însemnate obţinute de mecanizatorii noştri an de an, trebuie să-l căutăm cu cîtăva vreme în urmă, atunci cînd semănătorile înşirau pe brazde boabele culturilor de primăvară.

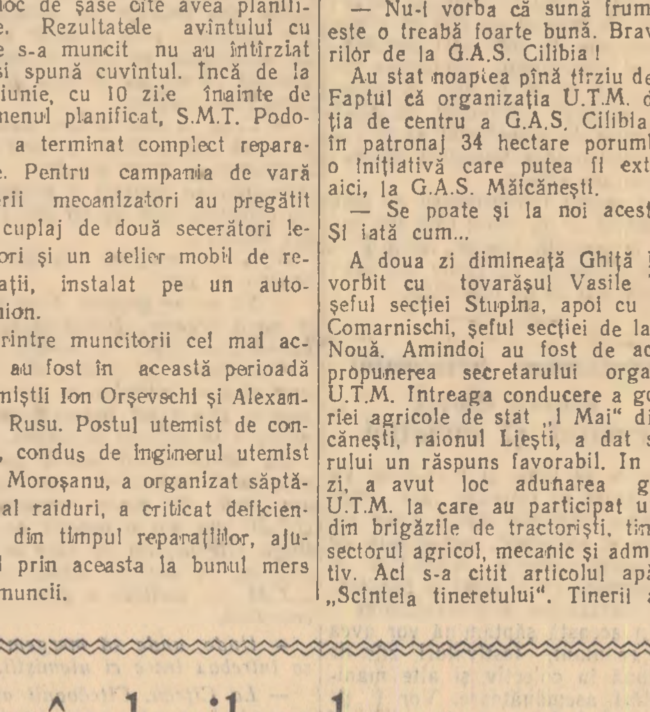
Timpul era scurt, ploile îngreunau lucrările, zilele bune de lucru se scurgeau cu o iuţeală îngrijorătoare. Atunci, mecanizatorii au pornit întrecerea cu vremea şi mulţi au ieşit învingători. Unii, mai puţini la număr, au ţinut pasul vremii, dar au pierdut bătălia; în goană după hantri neglijaseră calitatea lucrărilor. Alţii, cei mai mulţi, au învins pe toate fronturile; mărturie stau holdele mănoase care îmbracă ogoarele întinse ale patriei.

Unul din aceşti învingători este utemistul Năstase Mitrică, tractorist fruntaş la secţia Portăreşti a gospodăriei de stat Afumaţi din şesul Olteniei. Secţia avea de însămînţat cu plante prăşitoare o suprafaţă întinsă — vreo 600 hectare. Treabă multă, zile puţine. Tractoriştilor li s-a încredinţat o sarcină grea, aceea de a termina la vreme toate însămînţările şi ei s-au angajat s-o îndeplinească. Timpul scurs între vorbă şi faptă a fost scurt, căci puţine au fost zilele bune de lucru. Mitrică s-a angajat să însămînţeze întreaga suprafaţă de porumb — 205 hectare. Dar boabele nu trebuiau băgate sub brazdă aşa, ori cum; era necesar ca rîndurile să fie perfect drepte, pentru ca, atunci cînd va veni timpul, lucrările de întreţinere să se facă cu uşurinţă cu mijloace mecanice. In scurtă vreme a terminat treaba aceasta.

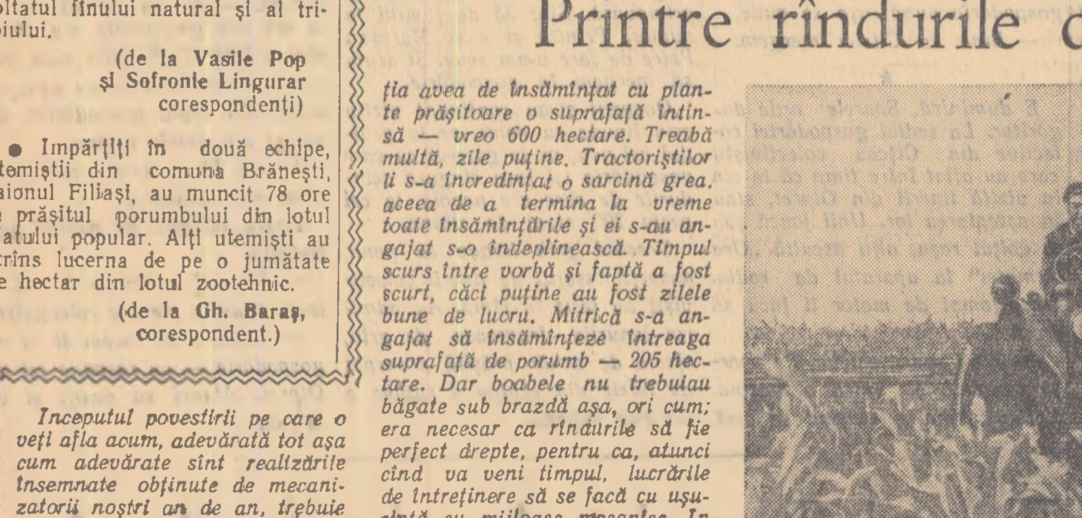
A fost una din realizările cu care întîmpină el Congresul U.T.M.

După cîteva zile, cînd a răsărit porumbul, rîndurile erau aşa de drepte încît, după spusele ţăranilor muncitori din comună şi ale colectiviştilor care vizitaseră ogoarele secţiei, nici înşirate pe sfoară nu puteau ieşi mai bine. După prima praşilă manuală, Mitrică a montat cultivatorul suspendat la tractorul U.T.O.S. şi a intrat pe brazdă. Grijă, grijă multă să nu se vatăme vreo plantă. Şi de calitatea lucrării acesteia depinde producţia de porumb. Conştiincios, îndemînatic, bun cunoscător al meseriei, Mitrică a terminat la vreme prima praşilă mecanică pe întreaga suprafaţă cultivată cu porumb. N-a lucrat singur. A fost ajutat o bucată de vreme şi de tînărul Gheorghe Mitre, cu un cultivator K.U.T., tras de un I.A.R.

Acum, Mitrică execută cea de a doua praşilă mecanică la porumb (fotografia 1). Treaba merge bine; realizează, ca şi la prima praşilă, cîte 15—16 hectare zilnic.

1

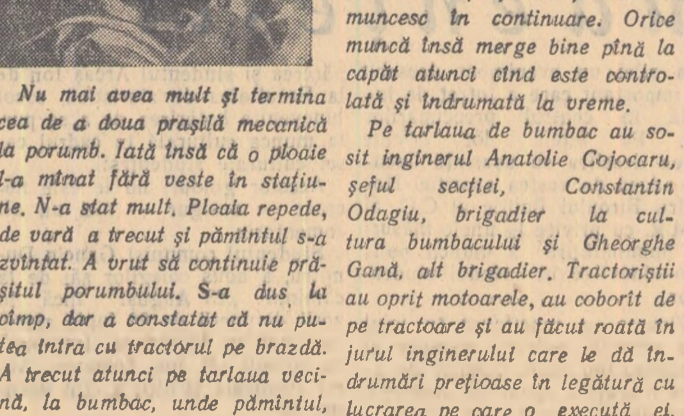

2

Nu mai avea mult şi termina cea de a doua praşilă mecanică la porumb. Iată însă că o ploaie l-a mînat fără veste în staţiune. N-a stat mult. Ploaia repede, de vară a trecut şi pămîntul s-a zvîntat. A vrut să continuie prăşitul porumbului. S-a dus la cîmp, dar a constatat că nu putea intra cu tractorul pe brazdă. A trecut atunci pe tarlaua vecină, la bumbac, unde pămîntul, mai nisipos şi mai expus vîntului s-a zvîntat mai repede şi împreună cu tovarăşul său, utemistul Gheorghe Buian continuă bătălia pentru terminarea celei de a doua praşile mecanice la bumbac (fotografia a 2-a).

La secţia Portăreşti treburile merg bine, culturile au crescut frumoase cum nu s-au mai pomenit în împrejurimi şi oamenii muncesc în continuare. Orice muncă însă merge bine pînă la capăt atunci cînd este controlată şi îndrumată la vreme.

Pe tarlaua de bumbac au sosit inginerul Anatolie Cojocaru, şeful secţiei, Constantin Odagiu, brigadier la cultura bumbacului şi Gheorghe Gană, alt brigadier. Tractoriştii au oprit motoarele, au coborît de pe tractoare şi au făcut roată în jurul inginerului care le dă îndrumări preţioase în legătură cu lucrarea pe care o execută ei, (fotografia a 3-a).

3

AMĂNUNTE

De vorbă cu delegaţi la o conferinţă regională U.T.M.

Sala mare a Teatrului Naţional din Craiova, lojile, balconul sînt ticsite de tineri şi tinere. Se desfăşoară lucrările conferinţei regionale U.T.M. Cu caietele deschise, atenţi, delegaţii ascultă ce spun tovarăşii lor, îşi notează cîte ceva, apoi iar ascultă. Rînd pe rînd, zeci de tineri iau cuvîntul, povestesc în cuvinte puţine şi simple despre experienţa organizaţiei din care fac parte. Pe unii dintre aceştia i-am rugat, într-una din pauzele conferinţei, să-mi dea cîteva amănunte.

★

— ...Dacă vrei un exemplu, iată cum muncesc pentru colectivizarea agriculturii utemiştii din Maglavit: Au făcut mai întîi un comitet de iniţiativă care a început să strîngă cereri. Cum primesc o cerere, stau de vorbă cu cel care a dat-o aşa de bine încît însuşi acesta devine la rîndul lui agitator pentru întovărăşire. N-au început munca de mult, numai de vreo zece zile, dar s-au strîns de acum vreo 20 de cereri. Cam la fel se întîmplă şi în Tunarii Vechi...

In timp ce Constantin Vîrtosu, primul secretar al Comitetului raional U.T.M. Calafat, povestea cele de mai sus, alături de el Florea Piţiche, secretarul comitetului U.T.M. din comuna Gighera, raionul Gura Jiului, îi urmărea atent cuvintele.

— La noi nu se mai pune problema înfiinţării unei noi gospodării colective sau întovărăşiri. In comună avem de-acum trei gospodării colective, trei întovărăşiri şi cinci asociaţii simple pentru cultivarea orezului. Principalul e să atragem neîncetat noi membri în ele.

— Şi cum munciţi pentru asta?

— Tocmai începeam să spun. Comitetul U.T.M. pe comună vrea ca fiecare tînăr colectivist şi întovărăşit să fie un agitator — şi reuşeşte în mare măsură. Nu ne mulţumim însă cu atît. Am dat ajutor, printre altele, la confecţionarea unor panouri care au fost puse pe uliţe. Aceste panouri arată în mod comparativ veniturile ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală, ale întovărăşiţilor şi colectiviştilor. Sub conducerea organizaţiei de partid s-au organizat vizite ale ţăranilor muncitori individuali la colectivişti...

— Şi ce realizări aveţi? m-am grăbit să întreb.

— Stai puţin. Cum vrei să trec la realizări dacă n-am vorbit despre lucrul cel mai de seamă? După mine, lucrul ăsta e dezvoltarea gospodăriei colective. Oare ce-am fi scris noi pe panouri, ce-am fi rezolvat cu vizita la casele colectiviştilor dacă gospodăria n-ar fi puternică, bogată, dacă n-ar obţine producţii mari în fiecare an? La gospodăria colectivă din Gighera s-au împărţit anul trecut, pentru fiecare zi-muncă, cîte 10 lei, 3,100 kg. grîu, 6 kg. porumb, 1,300 kg. cartofi, 0,500 kg. floarea-soarelui şi multe alte produse. Gospodăria are grajd pentru 100 vite, două autocamioane, 700 oi, două motoare de irigat şi aşa mai departe. De aceea s-au înscris anul ăsta încă 46 familii şi alte şapte aşteaptă să li se aprobe cererile. Noi nu avem alt merit decît acela că am popularizat realizările gospodăriei, că muncim pe această bază.

— Foarte adevărat — interveni din nou Constantin Vîrtosu — şi utemiştii din raionul nostru dau mare importanţă întăririi gospodăriilor colective. Toţi îşi dau seama că această întărire convinge mai din plin pe ţăranii muncitori cu gospodărie individuală. Tinerii colectivişti muncesc cu entuziasm în acest scop şi găsesc mijloace diferite ca să muncească mereu mai cu spor. In 13 gospodării colective avem posturi utemiste de control care duc o activitate rodnică. Anul trecut postul utemist de control din gospodăria colectivă Piscu Vechi a dus o acţiune pentru aplicarea metodelor înaintate la cultura porumbului. Rezultatul a fost obţinerea unei recolte de peste 4.000 kg. la hectar. Comitetul raional U.T.M. se preocupă în prezent de înfiinţarea unor posturi utemiste de control în alte patru gospodării colective.

Floarea Cepoi, secretara organizaţiei de bază U.T.M. din gospodăria colectivă Braniştea, raionul Cujmir, îşi spuse, la rîndul ei, cuvîntul:

— Şi utemiştii de la noi muncesc pentru atragerea de noi membri în gospodărie şi pentru întărirea ei. Numai că nu ne putem lăuda cu un post utemist de control. Poate vom înfiinţa mai tîrziu, asta însă nu înseamnă că stăm cu braţele încrucişate. La noi în gospodărie muncesc mai ales tinere fete, dar le poţi pune în rînd cu oricare flăcău. Iată, am ridicat de curînd un grajd. Cine a muncit cu mai multă tragere de inimă, cine s-a evidenţiat la căratul ţiglei pentru acoperiş? Tinerele fete! Asta dovedeşte că ele au un cuvînt greu de spus în dezvoltarea oricărei gospodării colective.

★

Pauza se terminase. Ne-am reluat cu toţii locurile în sală şi am ascultat mai departe, atenţi, cuvîntul delegaţilor.

Pagină redactată de: PETRU PEPELEA, A. CARANFIL, I. TEOHARIDE, C. STOREŞTEANU, N. SIMIONESCU, C. ANDREESCU şi B. CLATICI.
Foto: EUG. CSIKOS

Din viața uteciștilor

Tatiana Bulan

In zilele cînd U.T.M. se pregătește pentru cel de-al doilea congres al său, gîndul ne poartă spre precursorul său, U.T.C.-ul anilor de luptă ilegală.

Multe și minunate fapte s-au înscris în istoria sa U.T.C. Ajutor nepregetat al partidului, el a pășit în primele rînduri ale luptei. In răspîndirea cuvîntului scris al partidului ca și în pichete de grevă, în lămurirea adevărului de la om la om, ca și în demonstrații de stradă; în munca migăloasă de tipărire a publicațiilor revoluționare, ca și în acțiunile îndrăznețe de arborare a drapelurilor roșii, pretutindeni U.T.C. a fost ajutorul principal al partidului.

Dacă cineva ar întreba: ce a făcut mai bun U.T.C., ce a creat mai de preț, ce se poate răspunde fără șovăială: chipul moral al utecistului, conștiința lor de clasă, patriotică și cetățenească, inima lor fierbinte, curajul și cinstea lor, dragostea lor față de om. Acestea dădeau viață faptelor eroice ale uteciștilor, călăuzeau pașii lor în luptă, îi transformau în conducători ai masei de tineret.

Este greu, în cîteva cuvinte, să redai toată gama complexă de gînduri și simțiri ale unui tînăr pornit, umăr la umăr cu alții de o seamă cu el, să cucerească o lume dreaptă nu numai pentru el — pentru întreaga omenire. Atitudinea sa față de viață o exprimă de minune cuvintele scriitorului-erou, cîntăreț al Comsomolului, Nicolae Ostrovschi: „Lucrul cel mai scump pentru om este viața. Ea îți este dăruită o singură dată și trebuie s-o trăiești în așa fel încît să nu regreți cu o durere chinuitoare anii irosiți fără rost, încît... murind să poți spune: ... Mi-am consacrat toată viața și toate forțele celui mai minunat lucru din lume — luptei pentru eliberarea omenirii".

Care a fost izvorul acestei atitudini față de viață a uteciștilor? In acea vreme concepția față de lume a tineretului nu se forma în școli. Școala burgheză făcea totul pentru a convinge pe cei tineri de caracterul inalienabil al așezărilor sociale de atunci din țara noastră. Studiul marxism-leninismului comuniștii îl făceau mai ales în închisoare, pe ascuns, cu mijloace reduse. Atitudinea uteciștilor față de lume se forma și se călea în școala aspră a vieții din acea vreme. Șirurile lungi de șomeri; adolescenții fără adăpost, zgribuliți pe sub poduri, chipul tatălui schilodit și al mamelor văduve în urma primului război mondial; stagiul nesfîrșit al ucenicilor, petrecut în bucătăria patronului și palmele primite de la patron. Și munca semigratuită a tinerilor și umilințele din timpul ostășiei.

Și baionetele jandarmeriei în jurul greviștilor care-și cereau drepturile. Și bastoanele de cauciuc și gazele lacrimogene ale poliției la întrunirile populare. Și bandele huliganilor fasciste cu pistoale, năvălind în sediile muncitorești cu îngăduința complice a poliției. [illegible]

Aceste imagini au străjuit anii de-a rîndul viața celor tineri. Ele li se imprimau pe retina ochilor, pe materia creierului. Cuvîntul partidului lega aceste imagini într-un singur tablou al vieții rînduite după legea capitalistă, deschidea minții tinere cauza suferințelor omenești, aprindea în inima lor vîlvătaia mîniei drepte față de asupritori, dragostea nemărginită pentru cei ce munceau și purtau jugul, aprindea flacăra vitejiei tinerești.

Cu admirație rostesc utemiștii numele eroilor uteciști Vasile Roaită, Petre Gheorghe, Bernat Andrei, Elena Pavel, Donca Simo și alții. Acestor nume li se adaugă numele multor altor eroi din rîndurile U.T.C.

Iată-l de pildă pe Gh. C. Fusese activist al U.T.C., arestat și adus la siguranță, bătut zile în șir, el nu și-a trădat tovarășii. A fost torturat cu descărcări electrice în corp. A continuat să tacă. Turbind de ură, călăii l-au ținut apoi ore întregi spînzurat de subțiori, coborîndu-l doar pentru a-l readuce din leșin. Din lupta aceasta inegală activistul utecist a ieșit neînvins. Nici un cuvînt, nici un nume — nimic — nu au putut afla de la el dușmanii.

Eroismul uteciștilor nu a venit de la sine, nu a fost o trăsătură miraculoasă a unor oameni ieșiți din comun, ci rodul unei munci stăruitoare de educare și autoeducare. Meritul lor constă nu în aceea că ei nu ar fi cunoscut instinctul de autoconservare, uneori de frică, că n-ar fi avut porniri de individualism sau egoism. Marele lor merit — rezultat al educației partidului și U.T.C., care i-au crescut — consta în faptul că [illegible] au ridicat în mod conștient convingerile lor [illegible] deasupra instinctului de autoconservare, au învins frica, și-au călit tăria și voința în disciplina muncii lor de zi cu zi.

Această disciplină de organizație a fost unul dintre cele mai importante mijloace pentru formarea chipului moral al utecistului. Incepînd de la lucruri în aparență mărunte — exactitatea, punctualitatea cu care uteciștii trebuiau să vină la întîlnirile ilegale, toată educația lor ducea la formarea celei mai înalte concepții despre disciplină, care-i făcea pe uteciști să nu-și imagineze că ar putea să lase neîndeplinită vreo sarcină dată.

...E. R. avea 20 de ani. Era veselă, plină de viață. Dorea misiuni care să-i ceară fapte îndrăznețe. Visul ei era să fie stegară într-o demonstrație de masă. Dar meseria ei de muncitoare-tipografă o făcea necesară tipografiei ilegale a U.T.C. Și utecista a rămas timp de 18 luni în aceeași casă, izolată de lumea exterioară.

...Utecistul N. N. sosește într-un oraș de provincie. Sarcina lui e să creeze acolo o organizație a U.T.C. Singura legătură ce i s-a dat, e numele unui membru al partidului [illegible] să cunoască [illegible] numele îi [illegible] unui de- [illegible] pe strada [illegible] care nu cunoaște [illegible] Ce avea să facă? [illegible] cu trenul să se [illegible] fost trimis, [illegible] nu a fost [illegible] asta n-a putut [illegible] căutat adăpost [illegible] găsi alte căi [illegible] pentru a [illegible] astfel nu [illegible] particularități a [illegible] aceasta era [illegible] viață a uteciștilor [illegible] se luptau cu sarcinile [illegible]

Una din trăsăturile proprii uteciștilor era setea de a învăța. [illegible] uteciștii închiși [illegible] lozinca [illegible] închisorile [illegible] In orice [illegible] comuniștii — și împreună cu ei uteciștii — desfășurau în închisori, în ascuns de administrația închisorii, o muncă intensă organizată, de studiere a științelor sociale, a problemelor de politică internațională, a construcției de partid etc. O mare atenție se acorda cunoștințelor de cultură generală: istorie, geografie, limbi străine etc.

Pentru dreptul de a avea cărți, hîrtie, creioane, comuniștii închiși au purtat continuu lupte grele, au înfruntat carcera și bătăi.

Nici la închisorile periferice, unde colectivele puțin numeroase ale deținuților politici nu puteau cuceri dreptul la cărți, nu se renunța la învățătură.

...1934. Inchisoarea Galata din Iași. La secția de femei — deținutele politice, în majoritatea lor uteciste, stau împreună cu cele de drept comun. O cameră mare, boltită, cu ziduri de piatră cenușie, tixită.

Ușa se deschide o oră pe zi. Intr-un colț al camerei stă un hîrdău de lemn, rău mirositor. Hîrdăul curge și umezeala pătrunde în rogojinele întinse pe ciment. Din cauza aerului închis, mica flacără a lămpii din perete se stinge adesea. Pe pereți, o inscripție: „Deținuții nu au voie să vorbească între ei, nici prin semne". Inscripția pare absurdă numai la prima vedere. [illegible] „La carceră!", tuna comandantul, înhățînd pe prima dintre deținutele politice care îi ieșea în cale. Celelalte săreau să-și apere tovarășa. Pentru „obstrucție" erau pedepsite cu carcera toate. Lucrurile se repetau cu regularitate. Acesta era rostul inscripției de pe perete.

Intre două perioade de carceră însă se desfășoară învățătura. Nu se admit cărți, hîrtie, creioane. Celula comunistă „ia în evidență" tot ce cunoaște fiecare, tot ceea ce poate fi predat din memorie. „Nu vorbiți în șoapte tari — cer femeile de drept comun — vorbiți în șoapte slabe, s-aude la dom' director" (locuința directorului e cu un etaj mai sus). Se folosește toată gama șoaptelor, dar se învață. Femeile de drept comun nu trebuie să știe despre învățătura deținutelor politice. Și în mici grupuri, de cîte 3-4, se rînduiesc așa pe „teritoriul comunistelor" încît au aspectul nevinovat al unor conversații întîmplătoare. Grupurile mereu își schimbă compoziția: după un orar precis, întrerupt doar de scoaterea la carceră, elevele dintr-un grup devin profesoare în alte grupuri. Nu lipsesc nici orele de „lectură" literară: se povestește conținutul unor cărți. La orele de limba romînă, predate pentru cîteva tinere fete de la țară, sau la limbi străine se practică și „dictarea". Profesoara spune cîte o frază scurtă, iar eleva arăta oral felul cum o va scrie. In orele „libere" fetele întrebau adesea cu nostalgie: „Ce credeți, vom apuca și noi vremea cînd fiecare muncitor va putea să învețe, cînd vom avea săli de cursuri și cărți, cînd vom putea vorbi cu glas tare despre învățătura noastră?"

Uteciștii n-au pregetat să se arunce în luptă pentru ca, printre altele, tinerii noștri de astăzi să aibă și săli de cursuri și cărți, pentru ca să putem vorbi fără „șoapte slabe" despre învățătura noastră. Foștii uteciști, care au rămas în viață, oriunde muncesc acum, își apleacă capul, cu părul înălbit înainte de vreme, peste cărți și conspecte de lecții. Esențial e ca tineretul să valorifice din plin posibilitățile largi create pentru învățătură, ca utemiștii să preia întreaga minunată sete de știință a uteciștilor, și, îmbogățind-o cu propria lor dragoste pentru știință, s-o ducă adînc în masele tineretului.

Unul din izvoarele tăriei morale a uteciștilor a fost, fără încetare, conștiința legăturii indisolubile cu tovarășii de luptă, „simțul cotului", credința în realitatea devizei „toți pentru unul — unul pentru toți", minunata prietenie care o dă oamenilor țelul comun.

Ajutorul reciproc, tovărășesc a fost o lege neclintită a vieții în partid. Această lege a intrat și în viața U.T.C. Comuniștii, uteciștii împărțeau între ei ultima bucătică de pîine, ultimul lucru sau ultimul ban; la închisoare săreau să acopere cu trupul lor, pe tovarășul lovit. Nu e de mirare că în orice izolare s-ar fi găsit un utecist, încolțit de haita de călăi ai siguranței, închis în celulă sau în carcera închisorii, el nu se simțea singur. Acest lucru nu numai că îi sporea curajul, dar îi mărea și simțul răspunderii, îl făcea să judece fiecare faptă a sa așa cum ar fi judecat-o oamenii a căror stimă și încredere erau pentru el lucrul cel mai de preț.

In alte condiții trăiesc și muncesc utemiștii. Izolarea în celulele închisorilor, beciurile siguranței, carcerele, lanțurile sînt pentru ei de domeniul literaturii. Dar ajutorul reciproc, „simțul cotului" — minunata tradiție a marii tovărășii a comuniștilor, a uteciștilor, trebuie păstrată și extinsă în mijlocul întregului tineret. Im bogățită cu noile fapte ale vieții noastre de azi, această tradiție trebuie să trăiască și să se dezvolte în fabrici și pe ogoare, pe șantierele tineretului și în sălile de cursuri, în cazărmile militare și pe stadioanele sportive.

★

Mulți dintre vechii uteciști nu mai sînt printre noi. Mulți și-au dat viața pentru cauza măreață a eliberării patriei, dar faptele eroice ale U.T.C. trăiesc; ca o ștafetă vie — ele străbat prin anii de prefacere a vieții, îmbărbătează, însuflețesc, inspiră tînăra generație. Ele se îmbogățesc cu faptele de patriotism și vitejie ale utemiștilor, ale tineretului de azi.

Noi oaspeți de peste hotare

La invitația Consiliului General A.R.L.U.S., vineri dimineața a sosit în Capitală președintele Asociației unionale pentru relațiile culturale cu străinătatea — V.O.K.S., A. I. Denisov, împreună cu soția, care vor face o vizită în țara noastră.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întîmpinați de acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. I. Murgulescu, Ion Pas, Al. Buican, dr. I. Bogdan, Octav Livezeanu, Eugen Rodan, membri ai Consiliului General A.R.L.U.S., reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, reprezentanți ai presei. A fost de față V. F. Nikolaev, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București.

★

Președintele Asociației unionale pentru relațiile culturale cu străinătatea—V.O.K.S. A. I. Denisov, împreună cu soția, au avut vineri după amiază la Consiliul General A.R.L.U.S. o întrevedere cu acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte al Consiliului General A.R.L.U.S., Octav Livezeanu, vicepreședinte, Eugen Rodan, secretar, Ion Moraru, secretar adjunct al Consiliului General A.R.L.U.S., conf. univ. Aurel Duma, prof. Ilca Melinescu, directorul Editurii „Cartea Rusă", prof. Gh. Pick, director al Institutului de studii romîno-sovietice și alți membri ai Consiliului General A.R.L.U.S.

Intîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

(Agerpres)

—◇○◇—

Conferințe

Sub auspiciile Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și Societății Științelor Medicale din R.P.R., dr. Maurice Fabre, secretarul general al Societății internaționale de obstetrică și ginecologie a vorbit vineri seara în amfiteatrul Institutului de Igienă despre „Actualități de ginecologie în Franța".

Conferința a fost ascultată cu interes de numeroși academicieni, profesori universitari, medici și studenți.

După conferință au fost prezentate filmele documentare medicale franceze: „Operația prolapsului uterin" și „Celeoscopia".

★

Dr. M. Fabre va conferenția, sîmbătă la ora 19,30, tot în amfiteatrul Institutului de Igienă, despre „Actualități obstetricale în Franța". Vor fi prezentate filmele documentare medicale franceze „Prematurii" și „Hibernația artificială".

(Agerpres)

LUCRĂRILE CONGRESULUI SCRIITORILOR DIN R.P.R.

Ședința din după-amiaza zilei de 21 iunie

In după-amiaza zilei de joi, scriitorul Ovid S. Crohmălniceanu a precizat că prețuiește cărțile de mare talent ale acad. Zaharia Stancu, dar regretă că acesta a încercat în cuvîntul său să transforme răfuieli personale în chestiuni de principiu. Vorbitorul a arătat că a scris entuziast despre tov. Z. Stancu, chiar și într-o perioadă cînd romanul „Desculț" nu era prețuit de critică.

In ce privește articolul despre schematism al tov. N. Tertulian, Ov. S. Crohmălniceanu și-a spus părerea despre acest articol cu diverse prilejuri și în plenara de critică al cărei proces verbal tov. Stancu nu l-a publicat.

Vorbind despre spiritul de grup și tămîierea reciprocă, tov. Ov. S. Crohmălniceanu a spus că între tovarășii Z. Stancu, P. Dumitriu, alți tovarăși din conducerea „Gazetei literare" și unii redactori ai revistei „Steaua" din Cluj s-au manifestat asemenea fenomene. Nu e nevoie decît de consultat colecțiile revistelor.

Este bine ca într-adevăr criticii să se critice între ei. Dar se întîmplă și cazuri ca acesta. Vine un critic și aduce o notă la „Viața romînească" despre faptul că cinci cronici din „Gazeta literară" semnate de Savin Bratu găsesc într-un fel ocazia să pomenească despre Z. Stancu, fie că e vorba despre creația lui M. Breslașu, fie despre aceea a lui I. Călugăru. Nota era decentă și îndemna pe critici să nu facă asemenea temeneli, ci să purceadă la un studiu temeinic al operei tov. Stancu, un studiu cum această operă îl merită. Tov. Stancu mă încunoștiințează că dacă nota va apărea — era scrisă de Eugen Luca — el va publica o scrisoare a Otiliei Cazimir în care se arată că Eugen Luca a pierdut niște manuscrise ale lui Topîrceanu. Desigur că, înspăimîntat, autorul și-a retras nota.

Referindu-se la cuvîntul tov. Z. Stancu, vorbitorul a spus că s-a așteptat la o asemenea dezlănțuire de îndată ce a criticat, fie și aluziv, într-un articol unele fenomene de tămîiere, „de îndată ce am îndrăznit să public articolul scos din ordinul tov. Petru Dumitriu din tipografie — articolul lui Lucian Raicu împotriva tămîierii" (publicat, în cele din urmă, în „Viața romînească" nr. 4).

Vorbitorul a adăugat că referatele erau datoare să combată mai concret dogmatismul. Lucrări schematice de A. G. Vaida și Aurel Mihale n-au fost suficient criticate. Cărțile unor scriitori de talent au părți întregi tratate cu regretabilă superficialitate, dar nu se vorbește concret despre lipsurile lor.

— Coraportul lui Petru Dumitriu s-a caracterizat printr-o vizibilă ruptură de problemele prozei noastre. In coraportul despre poezie al lui Dan Deșliu e neglijat specificul creației poetice, nu se vorbește despre prozaism. Coraportul despre critică al lui Paul Georgescu n-a adîncit teoreticește probleme care frămîntă viața literară, de pildă problema tipicului. In încheiere, referindu-se la cuvîntul acad. Z. Stancu, vorbitorul s-a ridicat împotriva metodelor de intimidare.

Scriitorul **Mihai Beniuc**, care prezida ședința, a spus apoi că apreciază declarația lui Ov. S. Crohmălniceanu — aceea că nu vrea să transforme dezbaterea critică în răfuială — dar că, după părerea sa, criticul a adus și puțină apă la această moară. Vorbitorul a amintit baza ideologică comună celor care discută în contradictoriu.

Scriitorul **Szemler Ferenc** a subliniat deplina libertate de creație de care se bucură scriitorii în patria noastră. Eu personal — a spus vorbitorul — simt că sînt liber de a exprima orice temă poetică, fie că este vorba de prietenia romîno-maghiară, fie de iubire, fie de bătrînețea mea, fie de paltonul învechit al soției mele, fie de cel mai frumos roșu, roșul drapelelor noastre, fie de cel de-al șaselea plan cincinal al Uniunii Sovietice. Este însă adevărat — conștiința mea poetică îmi impune două condiții aceea de a scrie de pe pozițiile clasei muncitoare, și de a aplica cele mai ridicate exigențe artistice. Vorbitorul a criticat coraportul prezentat de Dan Deșliu pentru că a fost axat mai mult pe considerații tematice, fără să se accentueze în același timp și condiția indispensabilă oricărei arte poetice măestria. Vorbind despre coraportul tov. Petru Dumitriu, Szemler Ferenc a arătat că acesta a avut greșelile sale, tratînd mai mult probleme ale literaturii franceze, decît ale celei din R.P.R., deși, firește, a lărgit perspectiva discuțiilor, a ridicat discuția deasupra oricărui provincialism.

Scriitorul **Marinov Lamar**, secretar al Uniunii Scriitorilor din R. P. Bulgaria, a amintit legăturile istorice de prietenie între poporul romîn și poporul bulgar; scriitori revoluționari bulgari ca Luben Koravelov, Vasilkevski, Hristo Botev și alții au găsit azil în mijlocul poporului romîn, scriind de aci îndemnuri de luptă adresată poporului bulgar. Vorbitorul a arătat că scriitorii celor două popoare trebuie să contribuie la consolidarea și mai trainică a acestei prietenii.

Tov. **Alfred Mendelsohn**, secretar al Uniunii Compozitorilor din R.P.R., a salutat cu căldură pe participanții la Congres, în numele muzicienilor din patria noastră. El a arătat că cele două Uniuni de creație trebuie să înfăptuiască bune condiții pentru colaborarea între scriitori și compozitori.

Aducînd salutul scriitorilor din R.S.S. Ucraineană, *Iacov Baș* a arătat că poporul ucrainean nutrește o adîncă admirație și dragoste pentru literatura romînă. Minunatele cîntece ale neasemuitului Mihail Eminescu au pătruns adînc în sufletul și viața cititorului ucrainean, ca și cum ar fi fost create de un poet al lui național. In Ucraina se editează și capătă o popularitate din ce în ce mai largă o seamă de opere dintre cele mai importante ale literaturii romînești clasice și contemporane. Vorbitorul a exprimat apoi adînca sa recunoștință scriitorilor romîni pentru atenția pe care o acordă literaturii ucrainiene.

Scriitorul **Petru Dumitriu** a spus că l-a mîhnit profund atitudinea pe care tov. Ov. S. Crohmălniceanu a manifestat-o față de tov. Z. Stancu. Vorbitorul și-a însușit unele observații făcute la coraportul său, a relevat ajutorul pe care i l-a dat în creația sa literară presa de partid, a citat o seamă de succese ale criticii. El a reproșat criticii că nu scrie îndeajuns despre unii tineri, a amintit că A. Mihale a fost zdrobit de critici brutale, că Z. Stancu a spus adevărul declarînd că Eusebiu Camilar a fost îndușmănit de unii critici pentru faptul că polemizase cu N. Tertulian. P. Dumitriu a reproșat lui Ov. S. Crohmălniceanu și N. Tertulian că n-au remarcat marele talent al criticului Savin Bratu și creația lui Paul Georgescu, care, chiar dacă cuprinde greșeli, are un nivel literar ridicat. Vorbitorul a amintit succesele unor critici. Vorbitorul și-a exprimat nădejdea să nimeni n-a crezut că tămîiază pe Z. Stancu sau pe alți prozatori, dar crede că și criticii ar trebui să se aprecieze între ei în mai mare măsură, criticîndu-se totodată.

Vorbitorul a avertizat că se va ajunge la o „dictatură a criticii literare" și și-a exprimat regretul pentru faptul că ziarul „Scînteia" ar publica numai pe criticul Crohmălniceanu sau aproape numai pe el, dîndu-i astfel autoritate. Paul Georgescu și Mihail Petroveanu au tot atîta talent. Nu s-a scris despre Ion Călugăru nu s-a terminat istoria literaturii romîne contemporane, iar pe de altă parte Ov. S. Crohmălniceanu nu scrie în articolul publicat în „Scînteia" despre valoarea cronicilor lui Paul Georgescu și Savin Bratu, pomenindu-l în schimb pentru un început de studiu pe N. Tertulian.

Sînt vinovați „tămîiații", dar de ce să-i ucidă Ov. S. Crohmălniceanu pe asemenea „tămîiați" ca Stancu, Petru Dumitriu, Beniuc și alții?

In încheiere vorbitorul a cerut să se termine scrierea istoriei literaturii, să se creeze monografii despre scriitorii contemporani.

Tov. **Petre Gheorghe**, secretar al C.C. al U.T.M., din însărcinarea Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor și în numele întregului tineret, a adresat un fierbinte salut Congresului. Vorbind despre marea sete de cultură a tineretului nostru, tov. Petre Gheorghe a arătat că, din păcate, la noi mai apar și cărți mediocre. In raport cu bogăția de fapte din viața tineretului, cu munca lui, adeseori plină de eroism, cărțile pe această temă sînt puține. Vorbitorul a invitat pe scriitori să cunoască viața de pe noile șantiere ale tineretului și în general activitatea creatoare a tineretului nostru. Printre tineri auzim tot mai des refrenul: să se scrie și despre dragoste!

Tov. Petre Gheorghe a cerut de asemenea o mai mare atenție literaturii pentru copii, în care, de la un timp, se manifestă fenomene de schematism, de idilism, care nu sînt menite să ajute la educarea schimbului de mîine al generației noastre. Nici cu literatura științifico-fantastică și cărțile de aventuri nu stăm strălucit.

Vorbitorul a subliniat importanța recentei consfătuiri a tinerilor scriitori și necesitatea luării unor măsuri eficiente pentru orientarea mai bună a tinerilor începători în literatură.

Eduard Claudius, scriitor din R.D. Germană, a transmis scriitorilor noștri un salut frățesc dorind Congresului succese cît mai mari. El a vorbit despre noua literatură germană care a contribuit mult la renașterea conștiinței poporului german. Să nu uităm — a spus el — că literatura Republicii Democrate Germane este astăzi unul din obiectivele principale asupra căruia se dezlănțuie atacurile anticomunismului din Apus.

După ce a arătat condițiile grele în care se difuzează literatura scriitorilor din R.D.G. în Germania apuseană, vorbitorul a spus:

Cu slăbiciuni și lipsuri, noi am dus o luptă care continuă și azi și care se va prelungi și în viitor. Sîntem convinși că drumul nostru, drumul realismului socialist este singurul drum posibil și singurul drum adevărat și el ne va duce spre înflorirea literaturii în Germania.

Femei iugoslave printre copiii noștri

O imagine ce a devenit obișnuită: grădinița în care-și petrec timpul copiii din cartier. Privindu-i, te simți tentat să faci comparații chiar cu riscul de a înfrunta banalitatea unor cuvinte mari, lipsite de originalitate. Intr-un fel, ai putea spune că grădinița este o seră în care meșteri pricepuți cresc florile gingașe ale copilăriei. Comparația s-a impus spontan...

Copiii din grădinița de cartier „Tudor Vladimirescu" din strada Foișoreanu păreau mai liniștiți decît de obicei. Cei mai mici, îmbrăcați în șorțulețe albastre, stăteau într-un colț pe niște scaune construite pe dimensiunea lor. Cei mari — unii aveau chiar... șase ani — purtau șorțuri albe și erau așezați în bănci. Ce determinase cumințenia chiar exagerată? Simplu: copiii deveniseră serioși pentru că îndeplineau rolul de gazde. Musafirii lor erau reprezentantele femeilor iugoslave care ne vizitează țara.

Bineînțeles, formalitățile protocolare au lipsit. Gazdele au înconjurat cu căldură pe oaspete, iar acestea le-au arătat multă atenție. Cum se întîmplă în asemenea ocazii, femeilor iugoslave le-au fost spuse cîteva cuvinte despre grădiniță. Explicațiile au fost ascultate cu interes și întrebările nu s-au lăsat deloc așteptate. Dar mai mult decît orice cuvinte glăsuiesc

A sosit momentul despărțirii...

realitățile, așa încît tovarășele iugoslave au făcut cunoștință cu copiii.

Mai întîi, cei 45 de copii au cîntat cu glasurile lor cristaline un cîntec despre o veveriță neascultătoare, și pare-mi-se, un doctor moralist. După aceea, pe scena imaginară a apărut o „solistă": Marina Batler, o fetiță de cinci ani și jumătate care a recitat cu mult talent, obținînd aplauzele spectatorilor. Dar copiii știu nu numai să cînte și să recite ci să și danseze. Ca urmare punctul următor din spectacolul improvizat a fost un dans. Privindu-i, nu s-ar putea spune că oaspeții n-au fost impresionați de aptitudinile micuților dansatori.

Timpul a trecut repede. A sosit și clipa în care gazdele și musafirii își iau bun rămas. De femeile iugoslave s-a apropiat un grup de copii cu flori și cu daruri. Un băiețel — am aflat că-l cheamă Adi Barbu și n-are mai mult de cinci ani — a devenit orator. E drept, îi cam tremura glasul dar ceea ce vroia să spună a spus: „Primiți aceste daruri în semn de prietenie și dragoste pentru copiii patriei voastre". Tovarășele iugoslave sînt vădit emoționate...

La plecarea din grădiniță, tovarășa Lidja Iovanovici, conducătoarea delegației, ne-a declarat: „Vizitele pe care le-am făcut în instituțiile pentru copii m-au convins asupra bunei lor organizări. Această grădiniță mi-a plăcut foarte mult. Am observat o grijă deosebită pentru sănătatea și educația copiilor, multă dragoste arătată celor mici. Timpul petrecut aci a fost foarte plăcut".

M. RAMURA

Recepție cu prilejul Congresului scriitorilor

Vineri seara, Consiliul de Miniștri al R.P.R. a oferit o recepție în saloanele Casei Centrale a Armatei cu prilejul Congresului Scriitorilor din R.P.R.

La recepție au luat parte tovarășii: Gh. Apostol, Al. Moghioroș, L. Răutu, acad. prof. Tr. Săvulescu, Constanța Crăciun, acad. Ilie Murgulescu, P. Niculescu-Mizil, Ion Pass, C. Prisnea, academicieni, artiști ai poporului, membri ai conducerilor uniunilor de creație, ziariști romîni și străini.

Au participat delegați și invitați la Congres, precum și reprezentanți ai scriitorilor din R.P. Bulgaria, R.P.D. Coreeană, R. Cehoslovacă, Cuba, R.P. Chineză, Danemarca, Finlanda, Franța, R. D. Germană, Italia, R.P.F. Iugoslavia, Olanda, R.P. Polonă, Suedia, R. P. Ungară și Uniunea Sovietică.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

Schimburile culturale romîno-iugoslave

Schimburile culturale dintre Republica Populară Romînă și R.P.F. Iugoslavia aduc o prețioasă contribuție la strîngerea legăturilor de prietenie romîno-iugoslave. Vizitele oamenilor de artă și cultură romîni în Iugoslavia și ale celor iugoslavi în țara noastră, convențiile culturale semnate între cele două țări, schimburile de ziariști etc. sînt tot atîtea prilejuri de cunoaștere reciprocă, de întărire a prieteniei ce leagă cele două popoare.

In vizita pe care a făcut-o în țara vecină și prietenă, acad. M. Sadoveanu, președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., s-a întîlnit cu numeroși scriitori la Belgrad și Ljubljana.

Concertele la care și-au dat concursul maestrul George Georgescu și violonistul Ion Voicu, ca și spectacolele date de Zenaida Pally, solistă a Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., în orașele Belgrad, Zagreb, Novisad și Sarajevo, s-au bucurat de o caldă primire din partea publicului iugoslav. In același timp numeroase delegații științifice și culturale romînești au vizitat Iugoslavia.

La rîndul ei, țara noastră a fost vizitată de oameni de cultură iugoslavi.

Expoziția de pictură modernă iugoslavă, care s-a deschis mai întîi la București și apoi la Timișoara, a constituit un minunat prilej pentru publicul romînesc de a cunoaște o parte din tezaurul de artă al poporului iugoslav.

In cadrul schimbului de filme dintre R.P.F. Iugoslavia și R.P.R. pe ecranele noastre au rulat producții ale cinematografiei iugoslave, ca filmele artistice: „Furtuna Echinocțiului", „Cei doi" și „Drum însîngerat", care au fost vizionate de aproape 740 000 de spectatori. In Iugoslavia vor fi prezentate peste puțină vreme filmele romînești „Mitrea Cocor", „Cu Marincea e ceva", „Umor pe sfori" și „Vizita".

Tot în cadrul relațiilor de colaborare culturală a fost tradusă în limba romînă comedia „Doamna ministru" de Branislav Nușici. In curînd în țara noastră vor apare în traducerea romînească „Opere alese" de Branislav Nușici, „Soarele e departe" de D. Ciosici, volume de nuvele schițe și altele, iar în limba sîrbă va apare „Haiducul Stanco" de I. Veselinovici.

Posturile noastre de radio, ca și cele iugoslave transmit adesea ori înregistrări de muzică simfonică și de cameră, populară și ușoară iugoslavă și romînească, materiale documentare privind viața cultural-economică a celor două țări etc.

In luna iulie orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru" a Filarmonicii de Stat „George Enescu" va pleca în R.P.F. Iugoslavia, iar în toamnă va sosi în țara noastră orchestra Filarmonicii din Belgrad. Totodată vor avea loc schimburi de soliști între Teatrul de Operă și Balet al R.P.R și Opera din Belgrad, de delegații de actori ai teatrelor din cele două țări, schimburi de expoziții de materiale didactice și fotografii etc.

In anul 1957 sînt prevăzute un turneu al Filarmonicii de stat „George Enescu" în R.P.F. Iugoslavia și vizita în țara noastră a Ansamblului de dansuri „Kolo" din R.P.F. Iugoslavia.

(Agerpres)

Cronica filmului — „SCIUSCIA"

Prea des cronicarii cinematografici întrebuințează termenul emoționant! A devenit atît de uzual, s-a monetizat cuvîntul atît de mult încît atunci cînd te afli într-adevăr în fața unui film care ți-a trezit emoții puternice, care te-a zguduit profund, te ferești să-l întrebuințezi de teamă să nu banalizezi măcar cu o fărîmă valoarea unei opere cinematografice care ți-a oferit atît de mult.

Și totuși va trebui, ori cîtă teamă aș încerca, să spun că filmul lui Vittorio de Sica „Sciuscia" este emoționant, *în sensul cel mai adînc al cuvîntului. Emoționant prin problemele pe care le dezbate, emoționant prin capacitatea artistică de o simplitate uluitoare și care transmite cele mai profunde sentimente omenești, emoționant prin veridicitatea caracterelor pe care le zugrăvește.*

Soarta unor adolescenți, care înainte de a păși în viață nu s-au bucurat nici de soare nici de lumină, trezindu-se printr-un concurs de împrejurări între zidurile reci ale unei închisori de delicvenți minori, a mai fost înfățișată în artă și literatură. Dar, filmul „Sciuscia" reflectă în felul său, aparte, contemporan consecințele pe care viața de aici le are asupra sufletelor copiilor. Pasquale și Giuseppe nu au avut înclinații spre hoție, ei au inimi curate cu ale tuturor copiilor. Au fost nevoiți însă de mici să-și cîștige existența lustruind pantofii trecătorilor, iar în momentele lor libere găsesc suprema desfătare în a închiria un cal pe care să se plimbe în voie. Naivitatea caracteristică vîrstei, dorința de a se bucura de viață, năzuința de a trăi fericiți îi caracterizează pe cei doi eroi. De aceasta profită însă o bandă de hoți și iată-i ajunși în închisoarea pentru delicvenți minori.

Momentul în care celor doi băieți li se iau amprentele digitale deschide perspectiva drumului pe care aceștia vor merge. Din acest moment filmul dă o amplă generalizare asupra societății în care trăiesc ei, asupra soartei adolescenților care asemeni lui Pasquale și Giuseppe, au ajuns aici. Foamea, mizeria, corupția, iată mediul și imediat rezultatele lui: zeci și zeci de tipuri de adolescenți, veseli ori triști, studioși ori gînditori, impulsivi ori liniștiți asemănîndu-se doar prin pecetea dramei pe care o trăiesc. Planul general al interiorului închisorii unde printre gratii pătrunde cu sgîrcenie lumina, masa mizeră care li se servește, brutalitățile, minciuna și corupția conving de la sine că altceva nici nu se poate întîmpla aici.

Cunoscători profunzi ai psihologiei copiilor, regizorii și scenariștii ne relevă cu finețe cum caracterele crude, neformate, ale celor doi prieteni, încep să se perverteasca, cum conștiința începe să fie schilodită, modelată după mediu și în sprijinul acestuia.

Fiecare dintre noi știm ce înseamnă un prieten adevărat. Te simți legat de el prin toate fibrele, participi la bucuriile și durerile lui ca la propriile tale dureri ori bucurii. Sentimentul prieteniei la copil îmbracă o gingașă frumusețe, o mare curățenie. Tocmai prin pervertirea acestui sentiment au vrut realizatorii filmului să ne convingă de zguduitoarea dramă pe care o trăiesc acești copii. Poți îndura strigătul disperat al prietenului lovit sălbatic? Un om matur ar avea poate tăria să-și ascundă o asemenea durere. Dar un copil nu, mai ales cînd e vorba de un copil ca Pasquale care nu are pe nimeni în lume în afară de prietenul său.

Intr-o asemenea împrejurare Pasquale îi denunță pe excrocii care au pus la cale furtul, iar unul dintre ei e fratele lui Giuseppe. Iată că printr-un mijloc cinic și perfid (Giuseppe nici nu fusese bătut) este dărîmat unul dintre cele mai nobile și mai frumoase sentimente din sufletul copiilor: prietenia care-i leagă. Și distrugîndu-li-se acest singur reazim în condițiile vitrege ale închisorii, Giuseppe, mai copilăros, cade sub influența unor adevărați excroci, iar Pasquale, energic, încearcă să-și recîștige prietenul.

O scenă din film

Poziția ascuțit critică față de societatea nedreaptă care tîrăște pe făgașul necinstei ori pieirii sufletele cele mai cinstite, se desprinde din fiecare amănunt, din oricare caracter zugrăvit. De la băiețelul bolnav de plămîni care își așteaptă zadarnic mama pînă la condițiile mizere în care locuiesc părinții lui Giuseppe. Aceeași forță de demascare rezidă și din cele două planuri care alternează: copiii mîncînd la masa comună a închisorii unde li se servește pîine mucegăită și ciorbă fără gust, în vreme ce adevărații hoți, vinovații principali, își asigură un copios dejun într-un restaurant.

Intregul șir de drame care se succed în film vorbesc spectatorilor într-un limbaj adevărat, convingător, despre generațiile de copii mutilați de o societate bazată pe exploatare, care-și cer dreptul la o altă viață. Strigătul deznădăjduit din final al lui Pasquale care în fața prietenului ucis își cheamă nefericit mama moartă, răsună ca un strigăt disperat de a-i ajuta pe acești tineri să afle drumul spre o viață fericită.

ANA MIHAILESCU

In centrul atenției opiniei publice mondiale:

rezultatele tratativelor sovieto-iugoslave

PEKIN 22 (Agerpres). — TASS transmite:

La 21 iunie toate ziarele centrale au publicat cu titluri mari textul integral al Declarației comune a guvernelor U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia și știrea semnării Declarației cu privire la relațiile dintre Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

„IUGOSLAVIA A SPULBERAT ILUZIILE IMPERIALIȘTILOR".

BUDAPESTA 22 (Agerpres). — „SZABAD NÉP", „MAGYAR NEMZET" și alte ziare publică articole de fond în care subliniază însemnătatea istorică a tratativelor dintre guvernele Iugoslaviei și Uniunii Sovietice și a hotărîrilor adoptate în urma acestor tratative.

In articolul său de fond „Szabad Nép" scrie că „Iugoslavia a spulberat iluziile imperialiștilor. Realitatea arată că întregul popor al Iugoslaviei de 17 milioane este „o armată a păcii și libertății". In care oricine caută pace va găsi un aliat, iar orice adept al războiului — un adversar.

„O LINIE CARE AR PUTEA ATRAGE PE ENGLEZI".

LONDRA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

Rezultatele tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia au trezit un mare interes în cercurile engleze.

Ziarul „Times" scrie: „Nu ne putem îndoi, că în prezent conducătorii Rusiei și Iugoslaviei privesc situația internațională din același punct de vedere".

După părerea ziarului „din punct de vedere al relațiilor viitoare între cele două țări cel mai mare interes îl prezintă documentul apărut drept rezultat al tratativelor, care se referă la colaborarea dintre partidele comuniste rus și iugoslav".

Unele ziare de dreapta, cunoscute prin încercările lor permanente de a reînvia atmosfera „războiului rece", își exprimă fățiș nemulțumirea față de rezultatele tratativelor sovieto-iugoslave.

Totodată comentatorii unor ziare engleze influente recunosc marea importanță a tratativelor sovieto-iugoslave pentru dezvoltarea continuă a relațiilor internaționale.

Ziarul „Birmingham Post", organ al partidului conservator, publică un articol redacțional în care comentează în mod favorabil declarația guvernelor Uniunii Sovietice și Iugoslaviei. Ziarul consideră că în această declarație este trasată „o linie care ar putea atrage pe englezi".

In această ordine de idei în articolul redacțional sînt subliniate pasajele din declarație în care este vorba de necesitatea recunoașterii dreptului Republicii Populare Chineze de a fi reprezentată în O.N.U., precum și necesitatea anulării restricțiilor asupra comerțului internațional.

Lindlay Fraser, comentatorul postului de radio Londra, a prezentat o analiză amănunțită a rezultatelor tratativelor sovieto-iugoslave.

„Declarația comună a lui Bulganin și Tito, subliniază comentatorul, ne îndreptățește să vorbim despre apropierea ideologică dintre cele două țări. Amîndouă sînt țări socialiste în sensul marxist al cuvîntului. Dar acest lucru nu este nou. Toată lumea știe că Tito este comunist. Nu putem însă uita că într-o cuvîntare pe care a rostit-o la Moscova Tito a declarat că prietenia dintre Iugoslavia și Moscova nu înseamnă de loc renegarea de către Iugoslavia a prietenilor săi din Occident.

Tito și Bulganin își exprimă speranța că situația internațională va îmbunătăți tot mai mult, astfel că mai devreme sau mai tîrziu nu va mai fi nevoie de existența a două lagăre ostile. Sîntem de aceeași părere cu el".

DOCUMENT CARE VA INFLUENȚA MIȘCAREA MUNCITOREASCĂ.

ROMA 22 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele italiene acordă o deosebită atenție documentelor publicate la sfîrșitul tratativelor sovieto-iugoslave.

Ziarul „UNITA" subliniază că declarația comună a guvernelor U.R.S.S. și R.P.F.I. „dă o formă oficială identității de vederi asupra principalelor probleme internaționale, care a reieșit cu prilejul tratativelor dintre cele două țări". In continuare ziarul arată că declarația cu privire la relațiile dintre Uniunea comuniștilor din Iugoslavia și P.C.U.S. „reprezintă nu numai un pas înainte pe calea colaborării sovieto-iugoslave, ci și un nou factor în istoria partidelor comuniste și muncitorești, care va influența întreaga mișcare muncitorească".

NAZUINȚA SPRE PACE.

BONN 22 (Agerpres). — TASS transmite: Informațiile cu privire la încheierea tratativelor sovieto-iugoslave la Moscova sînt publicate la loc de frunte de ziarele din Germania occidentală. In general comentariile ziarelor burgheze din Germania occidentală arată că tratativele sovieto-iugoslave s-au desfășurat cu succes pentru ambele părți.

Ziarul „Frankfurter Rundschau" menționează că în Declarația comună a guvernelor U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia la fel ca și în cuvîntările conducătorilor sovietici și iugoslavi rostite în timpul tratativelor de la Moscova se vede limpede năzuința spre pace a celor două țări.

Vizitele tovarășului Tito la Kiev

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

Curînd după sosirea în Capitala Ucrainei Iosip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, a făcut o vizită lui D. S. Korotcenko, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainene.

D. S. Korotcenko a vorbit lui Iosip Broz-Tito și persoanelor care îl însoțesc despre economia și cultura Ucrainei sovietice, despre viața și munca poporului ucrainean, despre perspectivele de dezvoltare a economiei naționale a Republicii în cel de al șaselea cincinal. Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă deosebit de cordială și prietenească.

După o scurtă odihnă oaspeții iugoslavi, care s-au împărțit în cîteva grupuri, au vizitat monumentele istorice, culturale și arhitectonice ale capitalei Ucrainei. Locuitorii Kievului au salutat în mod călduros pe oaspeții iugoslavi.

Relațiile de colaborare sovieto-egiptene corespund intereselor celor două popoare

Comunicatul sovieto-egiptean

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul cu privire la tratativele dintre D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și Gamal Abdel Nasser, primul ministru al Republicii Egipt în care se spune:

Intre 16 și 22 iunie 1956, la invitația guvernului Republicii Egipt, D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a vizitat Cairo. In cursul acestei vizite el a dus tratative cu Gamal Abdel Nasser primul ministru al Republicii Egipt.

In cursul tratativelor, care s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și prietenie, a avut loc un larg schimb de vederi în problemele referitoare la relațiile sovieto-egiptene și într-o serie de probleme internaționale importante care interesează cele două țări.

D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și Gamal Abdel Nasser primul ministru al Egiptului, au constatat cu satisfacție deplina unitate de vederi în problemele discutate în cursul tratativelor. Ei au recunoscut că dezvoltarea relațiilor de colaborare sovieto-egiptene în toate domeniile politic, economic și cultural, corespunde intereselor celor două popoare și este o contribuție esențială la cauza întăririi păcii și securității.

In cursul tratativelor, D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și Gamal Abdel Nasser, primul ministru al Egiptului, au subliniat încă odată că relațiile de prietenie dintre Uniunea Sovietică și Republica Egipt se bazează pe principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite și pe cunoscutele principii aprobate de conferința de la Bandung. Ei reafirmă năzuința lor de a continua colaborarea în interesul întăririi păcii generale, fiind convinși că eforturile lor, precum și eforturile altor state însuflețite de dorința de pace, vor contribui la slăbirea continuă a încordării internaționale și la întărirea păcii generale.

Din presa străină

Rezultatele tratativelor franco-americane și discursul rostit de ministrul de Externe francez, Christian Pineau, la Clubul presei naționale din Washington se află în centrul atenției presei franceze.

Ziarul „Liberation" consideră că comunicatul final publicat după întrevederile de la Washington oglindește într-o anumită măsură destinderea realizată în situația internațională. „Este destul să se compare comunicatul cu acela care în urmă cu cinci luni încununa călătoria lui Eden în S.U.A. pentru a se măsura calea străbătută de destinderea internațională și de presiunea acesteia, de opinia oficială americană — scrie ziarul. De data aceasta, doctrinele de război rece sînt excluse".

Ziarul „Combat" își exprimă

Intrevederile PINEAU—DULLES nu au dat rezultatele așteptate

nemulțumirea că în cursul întrevederilor de la Washington nu s-a realizat nimic pentru apropierea punctelor de vedere. „Combat" insistă asupra declarațiilor lui Pineau în ceea ce privește necesitatea unei apropieri între Est și Vest. „Era fără îndoială folositor ca opinia publică americană să fie pusă în contact direct cu aceste idei, indiferent de reacțiile ei, după vizita lui Adenauer care ține la rolul lui de cancelar al războiului rece — scrie ziarul. Era fără îndoială folositor, căci nu va exista o adevărată destindere decît atunci cînd diplomația americană se va elibera de noțiunea de cruciadă și cînd Dulles nu va mai fi convins că trebuie să obțină convertirea comuniștilor la filozofia occidentală". Ziarul arată în continuare că Pineau și-a exprimat dorința de a se lărgi schimburile economice și culturale dintre Est și Vest și a arătat că mîna întinsă de Uniunea Sovietică nu poate fi refuzată „chiar din punctul de vedere al principiilor noastre". „In această frază există o expresie care nu poate decît să indispună S.U.A., expresia „principiile noastre" — scrie ziarul — căci ale noastre nu sînt exact ca ale lor...".

„Paris Presse L'Intransigeant" scrie că Christian Pineau se întoarce la Paris „cu mîinile goale" și că la tratativele cu Dulles nu a obținut „nimic concret". După părerea ziarului, aceasta se datorește faptului că „Washingtonului nu-i place să fie contrazis".

„Le Monde" este de aceeași părere și scrie că Pineau nu a reușit „să-l convingă pe secretarul de stat al S.U.A. să privească cu optimism posibilitățile de micșorare a încordării internaționale".

Note de drum

In capitala Iugoslaviei

Trenul care ne duce spre Belgrad străbate cîmpurile mănoase ale Voevodinei, merge o bună distanță pe malul Dunării și — după vreo 7 ore de călătorie — pe la Panciova intră în Belgrad.

Cum linia ferată înconjoară aproape jumătate din oraș, am avut posibilitatea să admir de la fereastra vagonului frumoasa perspectivă a capitalei iugoslaviei. Așezat pe malul drept al Savei, la confluența acesteia cu Dunărea, port și centru industrial de mare amploare, Belgradul ocupă o poziție încîntătoare în mijlocul unui minunat peisaj.

Pe malul stîng al Savei se zăresc construcțiile Belgradului-Nou, în bună parte operă a tineretului iugoslav. Nu cu mult în urmă, teritoriul ocupat de clădirile Belgradului-Nou era acoperit de nisipuri și mărăcini, porțiuni întregi fiind adesea inundate de apele Savei. Pe locul acesta, pustiu odinioară, se ridică astăzi cartiere muncitorești. Partea nouă a orașului unește Belgradul cu „rivalul" său de altădată Zemunul. Istoria acestor două orașe este strîns legată din cele mai vechi timpuri. Construit cu piatră din zidurile Belgradului, Zemunul este distrus apoi pentru ca din piatra zidurilor sale să se construiască Belgradul. „Rivalitatea", pornită din capriciul cuceritorilor acestor ținuturi, este astăzi un fapt divers al istoriei. Amîndouă orașele reprezintă acum, un singur centru cu o industrie dezvoltată, cu edificii culturale deosebit de importante.

Din tren, de la fereastra vagonului, Belgradul se prezintă ca un imens șantier. Construcții în port, construcții pe ambele maluri ale Savei, coșuri de fabrici și uzine, ateliere, poduri în construcție.

Pe tot parcursul liniei ferate de la Panciova pînă la gara Belgrad-Sava se văd macarale, schele, oameni ce mișună ca niște furnici.

Iată-ne, în sfîrșit, ajunși pe peronul gării Belgrad-Sava. De la gară am pornit cu un „Zim" spre hotelul „Balcan" unde aveam să locuim. Am urcat spre artera principală, pe strada Kneazul Miloș. Mașina străbate o stradă largă străjuită de pomi. Curățenia și frumusețea acestei străzi te încîntă chiar și la o sumară privire prin fereastra automobilului. Perspectiva se mărește în bulevardul Mareșalul Tito. Ansamblul arhitectonic este grandios. In locul clădirilor mici ce puteau fi văzute altădată, în locul ruinelor lăsate de cotropitorii hitleriști, se ridică astăzi clădiri cu multe etaje. Șeful delegației noastre la Congresul internațional al slaviștilor, tovarășul academician E. Petrovici, caută cu privirea micul hotel în care a locuit în 1937, în timpul unei scurte călătorii prin Iugoslavia. „Nu mai este nimic din ce îmi aduc eu aminte", remarcă dînsul.

Da, Belgradul s-a transformat mult în timpul puterii populare. Poporul iugoslav a muncit cu însuflețire pentru înfrumusețarea capitalei patriei sale. Iată, spre exemplu strada Revoluției, construită după război; iată și monumentala clădire a Scupșcinei Populare Federative a Iugoslaviei. Ele sînt încîntătoare și nu pot să nu stîrnească admirația noastră. Pe partea dreaptă a străzii Revoluției se află un parc frumos. Este fostul parc al palatului regal împrejmuit pînă nu de mult cu ziduri. Astăzi zidurile au fost dărîmate. Fostul palat regal a devenit reședința guvernului republicii, iar parcul ce-l înconjoară a devenit loc de odihnă pentru oamenii muncii.

Am sosit la Belgrad cu participanții la Conferința internațională a slaviștilor convocată din inițiativa unui comitet de organizare al slaviștilor iugoslavi. La această conferință, organizată cu multă pricepere de gazdele noastre, au avut loc dezbateri importante privind probleme legate de studiul limbilor slave, dezbateri la care au participat cunoscuți slaviști din U.R.S.S., Iugoslavia, Bulgaria, Polonia, Cehoslovacia, Romînia, Franța, Italia, Țările Scandinave, Finlanda, Germania, S.U.A., Ungaria, Anglia, Olanda.

Delegația noastră a adus o importantă contribuție la desfășurarea cu succes a lucrărilor conferinței prezentînd un referat asupra studiilor de slavistică făcute în țara noastră în ultimii zece ani. Alegerea tovarășului acad. E. Petrovici în Comitetul internațional al slaviștilor, alături de alți savanți cu renume mondial, constituie o înaltă apreciere a muncii depuse de oamenii de știință din R.P.R. în acest domeniu.

Delegații străini la Conferință au fost întîmpinați cu simpatie de gazde, de locuitorii Belgradului cu care au avut ocazia să se întîlnească adesea și să discute laolaltă. Ospitalitatea caracteristică poporului sîrb s-a făcut simțită la fiecare pas.

In timpul liber dintre ședințele Conferinței am căutat să cunosc cît mai mult din viața poporului iugoslav, a culturii sale străvechi. Am vizitat muzee, locuri istorice, magazine, librării.

In piața Republicii privirile îmi sînt atrase de clădirea Muzeului Național. El se impune prin sobrietatea și masivitatea construcției. Interiorul clădirii este în marmoră albă. Iluminarea puternică a sălilor spațioase, aranjamentul obiectelor expuse impresionează pe vizitator. De la intrare și pînă la ieșire sînt așezate în ordine cronologică comorile materiale și spirituale găsite pe teritoriul iugoslav. Începînd cu epoca de piatră a istoriei omenirii, traversînd de-a lungul veacurilor etapele de dezvoltare succesive și terminînd cu ultimele creații ale culturii naționale, totul este prezentat în acest muzeu într-o ordine riguros științifică. Bogatele colecții, care cuprind atît obiecte ale omului preistoric cît și colecții numismatice, fresci și sculpturi, picturi sîrbe de la sfîrșitul secolului XVIII și tablouri ale pictorilor iugoslavi din zilele noastre, atrag zilnic o mulțime de vizitatori dornici să cunoască istoria și arta națională.

Așezat pe terasa vechii cetăți Kale-Megdan, pe o colină care domină o bună parte a Belgradului, se află Muzeul Rezistenței. Aici, se pot vedea exponate care înfățișează lupta pentru libertate a poporului sîrb de-a lungul zbuciumatei sale istorii. Aspectul medieval al cetății, turlele bisericilor și turnurile de apărare, zidurile cu creneluri adînci și peisajul înconjurător dau acestei fortărețe un caracter romantic. De pe terasa Kale-Megdanului am admirat îndelung minunata priveliște care se deschide: de o parte apele liniștite ale Savei cu clădirile Belgradului-Nou și a Zemunului, iar în partea cealaltă lunca Dunării.

Nu departe de Muzeul Rezistenței, într-o căsuță bine îngrijită, se află muzeul „Dositei Obradovici și Vuk Karagici" — două figuri de o mare însemnătate în istoria culturii sîrbe. Aprig luptător împotriva obscurantismului clerical, patriot înflăcărat, Dositei Obradovici este fondatorul curentului realist în literatura sîrbă. Continuatorul său, Vuk Karagici este cunoscut nu numai ca reformator al limbii literare, al ortografiei sîrbe dar și ca un luptător neînfricat pentru eliberarea țării de sub jugul turcesc. De la Karagici datează primele lucrări de limbă sîrbă cu adevărat științifice, lucrări care prezintă și în zilele noastre un deosebit interes. Ca patriot, Karagici a înțeles că poporul are nevoie de cultură în propria sa limbă. De aceea, întreaga sa activitate este închinată cunoașterii și redării limbii materne în toată plenitudinea și frumusețea ei, așa cum a fost creată de popor. In muzeu am putut vedea expuse operele celor doi reformatori, documente privitoare la legăturile lor cu lumea slavă mai ales cu Rusia, precum și cu țările din occident.

In scurtul timp cît am poposit în Belgrad am putut remarca și alte aspecte ale vieții capitalei iugoslave. Astfel se observă creșterea nivelului de viață al locuitorilor. Pe strada principală a orașului, magazinele se țin lanț. Ele sînt încărcate cu tot felul de produse; magazine textile cu un bogat sortiment de stofe, țesături și tricotaje, obiecte de galanterie; în magazine se găsesc aparataje și produse pentru industrie fabricate în țară sau de import.

— In ultimii ani la noi a luat un mare avînt industria electrotehnică — îmi spune un student al Facultății de electrotehnică din Belgrad, cu care vizitam împreună un magazin de aparataj electric. — Se găsesc, adaugă el, — mărfuri fabricate în țară, care nu se produceau pînă acum 7 8 ani, sau altele care se produceau în cantitate mică și de calitate inferioară.

La tot pasul se simte că industria Iugoslaviei este în continuă dezvoltare. După eliberarea de sub jugul fascist, luîndu-și soarta în propriile sale mîini, poporul iugoslav a naționalizat întreprinderile industriale, bancare și comerciale aflate în mîinile capitalului străin. Sectorul particular în industrie și comerț nu atinge în prezent mai mult de 10 la sută. Numai în 9 ani industria iugoslavă a cunoscut o dezvoltare ne mai întîlnită în istoria ei. Au fost create ramuri noi de producție ca: industria grea, cea de construcții de mașini, industria exploatării petrolului, industria radio-tehnică etc. Industria proprie a devenit în felul acesta izvorul principal al venitului național al Iugoslaviei.

Desigur că poporul iugoslav mai are de înfruntat greutăți. Nu există însă îndoială că acest popor harnic le va înlătura, animat de ideile nobile ale socialismului. — Pace să fie și vom putea rezolva greutățile și lipsurile ce le avem — îmi spune tovarășul care mă însoțea. — După cum vezi, la noi întreg poporul muncește cu multă rîvnă, fiind stăpîn pe avutul lui. Ne trebuie numai pace, pentru a ne clădi viața pe care ne-am ales-o.

...In serile clare de toamnă străzile Belgradului sînt înțesate de oameni plini de voie bună. Aceștia sînt muncitorii și intelectualii iugoslavi pe care i-am cunoscut în zilele petrecute în capitala lor, oameni vioi, primitori, ferm hotărîți să-și construiască cu propriile lor mîini viitorul.

In spatele nostru merge un grup de tineri. Discută vesel, gălăgios. La tot pasul — tineri și tinere, mulți dintre ei în costumele lor naționale, veniți să viziteze capitala republicii. Culorile costumelor lor armonizează cu veselia pietonilor și frumusețea orașului puternic iluminat. Belgradul este un oraș liber care trăiește din plin o viață nouă.

GH. BOLOCAN

In fotografie: vedere din Belgrad. B-dul mareșal Tito.

Plecarea spre Moscova a unui grup de ofițeri superiori de aviație americani

WASHINGTON 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 iunie un grup de ofițeri superiori ai aviației americane au plecat spre Moscova pentru sărbătorirea zilei flotei aeriene a U.R.S.S., care va avea loc la 24 iunie.

Conducătorul grupului este generalul Twining — șeful statului major al forțelor aeriene americane. Ceilalți membri ai grupului sînt: generalul-locotenent Everest — locțiitorul șefului de stat major pentru chestiunile operative, generalul-locotenent Putt — locțiitorul șefului de stat major pentru chestiunile științifice, generalul-locotenent Power — șeful Direcției pentru studii și perfecționare, generalul-locotenent Irvine — locțiitorul șefului de stat major pentru chestiunile privitoare la materiale, generalul-maior Boyd — locțiitorul șefului Direcției pentru studii și perfecționare din Ministerul Aviației, generalul de brigadă Blanchard — locțiitorul șefului Direcției operative a aviației strategice, precum și alte persoane.

—◇○◇—

Comunicatul departamentului presei de pe lîngă primul ministru al R.D.G.

BERLIN 22 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Ziarul „Neues Deutschland" a publicat comunicatul departamentului presei de pe lîngă primul ministru al R.D. Germane în care se arată că organele de stat ale republicii au examinat propunerile și recomandările P.S.U.G. și ale altor partide democratice și organizații de masă făcute Camerei Populare, guvernului și Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democrate, îndreptate spre întărirea legalității democratice, ridicarea rolului reprezentanțelor populare și spre democratizarea continuă. In legătură cu aceasta au fost revizuite sentințele, hotărîrile și măsurile luate în trecut de organele securității și justiției și au fost adoptate o serie de hotărîri importante.

La propunerea organelor securității și justiției președintele și guvernul Republicii au dispus eliberarea din închisori pînă la 19 iunie anul curent a 691 de persoane care au fost sau care sînt membri ai partidului social-democrat din Germania. Aceste persoane au fost condamnate în mod just pentru crime de drept penal împotriva intereselor oamenilor muncii din R. D. Germană pe care le-au săvîrșit din însărcinarea Biroului răsăritean al P.S.D.G. care este în legătură cu centrele de spionaj imperialiste.

Președintele și guvernul Republicii au hotărît ca 11.896 de persoane care își execută pedeapsa pentru crime penale și alte crime să fie grațiate sau să li se dea sentințe cu suspendarea executării pedepsei. In afară de aceasta 3.169 de persoane condamnate pentru infracțiuni neînsemnate pe termen pînă la un an au fost absolvite de executarea mai departe a pedepsei.

In încheierea comunicatului se subliniază că aceste hotărîri care sînt o mărturie a trăiniciei puterii muncitorești-țărănești în Republica Democrată Germană constituie o contribuție însemnată a guvernului R. D. Germane la cauza slăbirii încordării situației înlăuntrul Germaniei, care sporește posibilitățile pentru realizarea înțelegerii reciproce între cele două state germane.

SOFIA. — Intre 25 iunie și 1 iulie va avea loc la Sofia „Săptămîna filmului romînesc".

ROMA. — La 22 iunie și-a început lucrările plenara C.C. al P.C. Italian.

PARIS. — In dimineața zilei de 22 iunie s-a deschis plenara C.C. al P.C. Francez.

Ziua 24 ore

MAGDEBURG. — In orașele Magdeburg și Weimar din R.D. Germană a avut loc la 21 iunie într-un cadru festiv plecarea ostașilor sovietici din unitățile desființate potrivit hotărîrii guvernului sovietic.

SOFIA — La 19 iunie a avut loc plenara C.C. al P.C. Bulgar. Plenara a ascultat o dare de seamă a lui Gheorghi Țankov — membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist Bulgar, cu privire la rezultatele lucrărilor celei de a 7-a sesiuni a Consiliului de asistență economică mutuală. C.C. a mai discutat probleme privitoare la îmbunătățirea sistemului de pensii și ieftinirea meselor la cantine și a adoptat hotărîri corespunzătoare.

PARIS. — La 21 iunie a sosit la Paris venind cu un tren special din Havre grupul turiștilor sovietici care fac o călătorie în jurul Europei cu vaporul „Pobeda".

DAMASC. — La 21 iunie a sosit la Damasc primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, în drum spre Anglia. El a avut întrevederi cu oamenii de stat ai Siriei.

PRAGA. — La invitația guvernului R. Cehoslovace, la 21 iunie a sosit la Praga delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene

PEKIN — La 21 iunie sesiunea Adunării reprezentanților populari din întreaga China și-a continuat lucrările. In cuvîntarea sa Bo I-bo, președintele Comitetului economic de stat al R.P. Chineze, a spus că de la 1 octombrie în China va începe producția în serie de automobile și că pînă la sfîrșitul anului vor fi fabricate peste 1.300 automobile. El a spus că a fost pusă la punct de asemenea producția de motoare pentru avioanele cu reacție.

Apelul C.C. al Comsomolului adresat tineretului sovietic

Să ajutăm pe oamenii muncii care lucrează pe pămînturile înțelenite

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

Comitetul Central al Comsomolului a adresat întregului tineret sovietic apelul — Să ajutăm pe oamenii muncii care lucrează pe pămînturile înțelenite să strîngă repede și fără pierderi recolta!

In apel se spune:

Vești îmbucurătoare sosesc de la acei de o vîrstă cu noi, de la tovarășii noștri care la chemarea scumpului partid comunist și acționînd așa cum le-a poruncit inima au plecat la valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite. In curînd pe toate cele peste 33 milioane de hectare de pămînturi desțelenite se vor legăna spicele coapte. Pămînturile înțelenite repuse în valoare vor da sute de milioane de puduri de cereale de primă calitate.

Este apropiată ziua cînd pe pămînturile înțelenite va începe secerișul — o perioadă cînd munca este în toi. Nicicînd nu s-au strîns încă în regiunile răsăritene ale țării cereale de pe o suprafață atît de uriașă. Și ele trebuie strînse repede și fără pierderi. C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S. consideră că organizațiile comsomoliste pot trimite în regiunile cu pămînturi virgine și înțelenite, pe un termen de două luni, un număr de 200.000 de tineri și tinere, care vor dori să plece voluntar pentru strîngerea recoltei, în scopul de a ajuta pe tovarășii lor.

Reamintind că pentru această muncă sînt necesari oameni cu inițiativă care nu se tem de greutăți, Comitetul Central al Comsomolului declară tinerilor și tinerelor din U.R.S.S.:

Veți vedea locuri noi, veți păstra pentru toată viața în memorie frumusețea de nedescris a stepelor întinse, măreția Siberiei și Kazahstanului, unde la chemarea partidului și guvernului pleacă în aceste zile mii de tineri patrioți pentru a construi uzine, centrale electrice, mine, pentru a construi căi ferate.

Pîinea este bogăția noastră. Cu cît vom avea mai multă pîine, cu atît va deveni mai puternic statul sovietic, cu atît va fi mai înalt nivelul de trai al oamenilor sovietici. Să facem deci totul pentru a strînge recolta într-un termen scurt și fără pierderi!

Pregătiți-vă de drum, tineri entuziaști! Timpul nu așteaptă.

★

Intr-o hotărîre specială, C.C. al Comsomolului a obligat organizațiile comsomoliste să organizeze în rîndul tineretului o muncă de lămurire și organizatorică largă. Trebuie trimiși la strîngerea recoltei tineri și tinere de la 18 ani în sus, cei mai destoinici, cu voință, sănătoși din punct de vedere fizic.

S-a recomandat ca din rîndurile tineretului care pleacă la strîngerea recoltei să se creeze echipe și brigăzi de șoc și se propune ca ele să fie conduse de către secretari ai comitetelor raionale, orășenești și regionale ale comsomolului.

Comitetul Central al Comsomolului își exprimă convingerea că organizațiile comsomoliste vor justifica cu cinste înalta încredere a Partidului Comunist și guvernului, vor trimite la strîngerea recoltei, în regiunile de valorificare a pămînturilor virgine și înțelenite, pe cei mai buni reprezentanți ai tineretului sovietic. In felul acesta ei își vor aduce contribuția la lupta întregului popor pentru valorificarea pămînturilor înțelenite, pentru traducerea în viață a indicațiilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea continuă a agriculturii socialiste.

La aniversarea revistei „Útunk"

De curînd, revista „Utunk", care apare la Cluj, în limba maghiară, a împlinit 10 ani de rodnică activitate. Expresie a grijii partidului nostru pentru dezvoltarea culturală și spirituală a naționalităților conlocuitoare, revista „Utunk" s-a străduit să aducă un aport însemnat la înflorirea literaturii patriei noastre pe drumul realismului socialist. In decursul acestor 10 ani, revista „Utunk" a publicat în paginile sale creații de seamă ale celor mai valoroși scriitori și critici de limbă maghiară aparținînd tuturor generațiilor.

Urăm revistei „Utunk" să îndrume și pe mai departe scriitorii maghiari spre oglindirea problemelor majore ale contemporaneității de pe pozițiile de luptă ale partidului, să sprijine dezvoltarea personalităților artistice sub steagul realismului socialist.

Vizitele delegației agricole sovietice

Delegația agricolă sovietică condusă de F. S. Koval, ministrul Agriculturii al R.S.S. Moldovenești, a sosit vineri dimineața în Regiunea Autonomă Maghiară. Insoțiți de tov. dr. Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii al R.P.R., de reprezentanți ai Consiliului General A.R.L.U.S. și ai organelor locale de stat și de partid, oaspeții sovietici au făcut o vizită în cursul dimineții la gospodăria agricolă colectivă „Viață nouă" din satul Nicolești-Ciba, raionul Tg. Mureș. Oaspeții sovietici s-au interesat de metodele pe care le-au folosit colectiviștii pentru a obține recolte mari de cereale și plante tehnice.

D. I. Mișcenko a înfățișat realizările colhozului „Lenin", din R.S.S. Moldovenească, care obține anual venituri în valoare de peste 9.000.000 ruble; el a arătat cum se lucrează porumbul și griul, principalele culturi ale colhozului.

Eroina muncii socialiste E. A. Kiricenko, deputată în Sovietul Suprem al U.R.S.S., a vorbit despre organizarea muncii la ferma pentru creșterea vitelor pe care o conduce la colhozul „Bolșevik", regiunea Cerkask.

După ce au vizitat orașul Tg. Mureș, membrii delegației sovietice au plecat la S.M.T. Miercurea Mirajului, unde au discutat cu mecanizatorii despre cele mai bune metode care pot fi folosite la strîngerea recoltei pentru a obține o productivitate sporită și un preț de cost redus.

Membrii delegației agricole sovietice au fost apoi la stațiunea balneo-climaterică Sovata.

(Agerpres)

Recepția oferită de ambasadorul R. P. Bulgaria la București

Ambasadorul R.P. Bulgaria la București, Stoian Pavlov, a oferit vineri seara la locuința sa o recepție în cinstea delegației Adunării Populare a R.P. Bulgaria care se află în țara noastră.

La recepție au luat parte membrii delegației Adunării Populare a R.P. Bulgaria în frunte cu acad. Sava Ganovski.

Au participat tovarășii P. Borilă, I. Chișinevschi, Al. Drăghici, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., J. Fazekaș, secretar al C.C. al P.M.R., M. Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., acad. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., A. Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. P. Constantinescu-Iași, C. Doncea, I. Dumitru, I. Mineu, Gh. Safer, D. Simulescu, Stancu Marin, C. Teodoru, Ghizela Vass, miniștri, membri ai C.C. al P.M.R., Tiță Florea și P. Niculescu, vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale, T. Rudenco, locțiitor al ministrului afacerilor Externe, deputați ai Marii Adunări Naționale, oameni de știință și cultură, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Au participat membri ai corpului diplomatic.

Ambasadorul Stoian Pavlov, M. Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale și acad. Sava Ganovski, conducătorul delegației parlamentare bulgare, au toastat pentru prietenia romîno-bulgară.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

Informații

● Vineri a părăsit Capitala, plecînd pe calea aerului, scriitorul Pierre Paraf, redactor șef al radio-difuziunii și radio-televiziunii franceze, care ne-a vizitat țara la invitația I.R.R.C.S.

● La invitația I.R.R.C.S. vineri a sosit în Capitală scriitorul francez André Verdot. Oaspetele va vizita Bucureștiul și diferite localități din țară spre a aduna material fotografic în vederea întocmirii unui album despre Republica Populară Romînă.

LOTO CENTRAL

La tragerea „Loto-Central" din seara zilei de 22 iunie 1956, au fost extrase din urnă următoarele nouă numere:

8. 66, 2, 79, 16, 14, 1, 74, 20.

La a doua extragere din urnă pentru premii în obiecte, au ieșit următoarele numere:

85, 74, 45.

Fondul general de premii pe țară este de 3.178.647 lei.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

SIAS — 3452 — 52